

5 Mbretërit e Judës

Teksti: Jennifer Haijjer

Përktheu: Ana Memi

Teksti i botuar nga: European CEF
Kilchzimmer
CH-4438 Langenbruck
Switzerland

JU LUTEMI VINI RE!

Vizualet për këtë seri mund të blihen në pjesën më të madhe të zyrave të BUF-it dhe në dyqanet në internet. Për një listë të zyrave të BUF-it dhe dyqaneve në internet në Evropë, ju lutemi vizitoni www.teachkids.eu/al dhe kliko mbi “Vendet”.

BUFSH
BASHKËSIA E UNGJILLIZIMIT
TË FËMIJËVE E SHQIPËRISË®

Copyright © 2001 Child Evangelism Fellowship® of Europe

Të gjitha të drejtat e rezervuara. Përdorur me leje.

Mund të riprodhohet vetëm për përdorim personal, shërbese, jofitimprurës ose jo-komercial. Vizitoni www.teachkids.eu/al për më shumë detaje mbi lejen e përdorimit.

Hyrje

Mësimdhënia e të vërtetave biblike

Ne nuk marrim përgjegjësitë tona si mësues nëse u tregojmë fëmijëve vetëm histori biblike. Është thelbësore që fëmijët të mësojnë ato të vërtetat për të cilat këto histori u shkruan dhe që ne më pas t'i çojmë ata një hap më përpara duke i treguar se çfarë kuptimi ka e vërteta për ta në jetët e tyre të përditshme. Sigurisht që nuk mund të mbulojmë të gjithë mësimin që çdo histori e veçantë ka, kështu që në çdonjërin prej këtyre mësimëve është zgjedhur një e vërtetë qendrore. Mësimi i së vërtetës qendrore është ndërthurur përgjatë tregimit, por për t'ju ndihmuar në përgatitjen tuaj, sesionet e mësimit janë shënuar me "VQ". Këto janë shënuar gjithashtu edhe në planin mësimor.

Do të shihni që të vërtetat qendrore janë shënuar me një "P" ose një "Sh" për të treguar se kujt fëmije i zbatohet e vërteta – të pashpëtuarit apo të shpëtuarit. Kjo është bërë gjithashtu e qartë edhe në tekst duke përdorur fraza si, "Nëse nuk i ke besuar Zotit Jezus për faljen e mëkateve..." ose "i krishterë, ti...".

Zbatimi i së vërtetës është shënuar me një vijë anash tekstit. Mund ta gjeni me vend që t'i përshtatni zbatimet ashtu si u përshtaten më mirë fëmijëve që juve u jepni mësim. Për shembull zbatimi mund të përdorë emrin e një djali, por ju keni vetëm vajza në grup. Mund të ndodhë që zbatimi i dhënë është më i përshtatshëm për fëmijë më të rritur, ndërsa në grupin tuaj janë shumë të vegjël. Bëni ndryshimet që i ndieni të nevojshme. E rëndësishme është që Fjala e Perëndisë të zbatohet në jetët e tyre.

Vendoseni veten tuaj në dispozicion për këshillim

Kur prezantoni mesazhin e ungjillit, do të ketë fëmijë që do të reagojnë ndaj tij në mënyrë të pavarur. Ata mund ose mund të mos ju thonë që i kanë besuar Zotit Jezus Krisht si Shpëtimtar. Megjithatë, do të ketë të tjerë që do të duan pak ndihmë. Ata mund të kenë pyetje për të bërë; ata mund të kenë nevojë për ndihmë ose inkurajim për të ditur se çfarë të thonë.

Ndërsa u jepni mësim fëmijëve të shpëtuar, mund të ketë raste kur ata do të duan këshillë për një situatë të vështirë; mund të kenë nevojë për qartësim për mënyrën se si zbatohet një mësim i veçantë në jetë e tyre të përditshme; mund ta gjejnë veten e tyre në një situatë në të cilën nuk e dinë se çfarë thotë Bibla për atë që duhet të bëjnë; ata mund të tregojnë për një vështirësi në mënyrë që ju të luteni për ta, veçanërisht nëse jeni e vetmja mbështetje e krishterë që ata kanë.

Për këto arsye është e rëndësishme që fëmijët të dinë se ju jeni në dispozicion për të folur. Është gjithashtu e rëndësishme që ata të dinë se kur dhe ku të shkojnë kur duan të flasin me ju. Së fundi, është thelbësore që fëmijët e pashpëtuar të mos e ngatërrojnë të ardhurit tek Zoti Jezus me të ardhurit tek ju.

Në të gjitha rastet nuk duhet ta vini veten tuaj në dispozicion në të njëjtën kohë ndërsa jepni ftesën e ungjillit, në mënyrë që fëmijët të mos kenë kurrë përshtypjen se ata nuk mund të vijnë tek Krishti pa ardhur tek ju, ose se thjeshtë janë të shpëtuar duke pritur që të flasin me ju.

Një shembull për t'u përdorur me fëmijën e pashpëtuar

"A dëshiron vërtetë të jetosh për Zotin Jezus, por nuk e di se si të vish tek Ai? Me kënaqësi do ta shpjegoj nga Bibla; eja dhe më tako. Do të jem tek ajo pema kur të mbarojë takimi. Mbaj mend se unë nuk mund të ta heq mëkatin – vetëm Zoti Jezus mund ta bëjë këtë – por me kënaqësi do të të ndihmoj të kuptosh më mirë se si mund të vish tek Ai. Eja dhe ulemi tek ajo pema."

Një shembull për t'u përdorur me fëmijën e shpëtuar

“Nëse e ke besuar Zotin Jezus si Shpëtimtar dhe nuk më ke treguar asnjëherë për këtë, të lutem më trego. Do të jem tek piano pasi të mbarojë takimi. Do të doja ta dija nëse edhe ti e ke besuar Zotin Jezus si Zotin dhe Shpëtimtarin tënd, që të mund të lutem për ty dhe ndoshta të të ndihmoj.”

Vargjet përmendësh

Për çdo mësim sugjerohet një varg për t'ua mësuar fëmijëve. Nëse jeni duke i dhënë mësimet si një seri për pesë javë, do të ishte e këshillueshme të zgjidhen dy ose tre vargje për t'ua mësuar mirë, të cilat fëmijët mund t'i mbajnë mend.

Tabela Përmbledhëse

Mësimi	E Vërteta Qendror	Zbatimi	Vargu Përmendësh
Jozaftati 2 Kronikave 17-20	Perëndia është ndihmësi më i mirë që ndonjëri mund të ketë.	I Pashpëtuar: Ti ke nevojë të shpëtohesh përpara se ta njohësh Perëndinë si Ndhimësin tënd. I Shpëtuar: Kërkoji ndihmë Perëndisë në të gjitha situatat dhe falenderoje Atë për ndihmën e Tij.	<i>“Mos ki frikë, sepse unë jam me ty, mos e humb, sepse unë jam Perëndia yt. Unë të forcoj dhe njëkohësisht të ndihmoj...” (Isaia 41:10a)</i>
Joasi 2 Kronikave 22:10- 24:27 2 Mbretërve	Besimi pa zemër nuk është mirë.	I Pashpëtuar: Sigurohu që ta njohësh Jezus Krishtin si Shpëtimtarin e Jetës tënde.	<i>“...e Birit të Perëndisë, që më deshi dhe dha veten për mua.” (Galatasve 2:20)</i>
Ezekia 2 Kronikave 28:24-32:23	Fëmijët e Perëndisë duhet të kujdesen për nderimin e Perëndisë siç bëri Ezekia.	I Shpëtuar: Kjo do të ndikojë se si jeton dhe se si lutesh.	<i>“Ti je i denjë, o Zot, të marrësh lavdinë, nderimin dhe fuqinë...” (Zbulesa 4:11a)</i>
Manasi 2 Mbretërve 21 2 Kronikave 33	Askush nuk është aq i keq sa të mos shpëtohet prej Perëndisë.	I Pashpëtuar: Mund të vish tek Krishti, pavarësisht sa i keq ke qenë. I Shpëtuar: Vazhdo të lutesh për familjen dhe miqtë e tu të pashpëtuar.	<i>“I pabesi le ta lërë rrugën e tij dhe njeriu i padrejtë mendimet e tij, dhe le të kthehet tek Zoti që të ketë dhembshuri për të, tek Perëndia ynë që fal bujarisht.” (Isaia 55:7)</i>
Josia 2 Kronikave 34-35 2 Mbretërve 22-23:28	Merre seriozisht Fjalën e Perëndisë siç bëri Josia.	I Pashpëtuar: Vëri veshin paralajmërimeve të Perëndisë dhe bindu ftesës së Ungjillit. I Shpëtuar: Vepro me bindje ndaj asaj që lexon në Bibël.	<i>“Dhe bëhuni bërës të fjalës dhe jo vetëm dëgjues.” (Jakobi 1:22)</i>

Mësimi 1

Jozafati

Shkrimet për mësuesit:

2 Kronikave 17-20

E Vërteta Qendrore:

Zoti është ndihmësi më i mirë që çdokush mund të ketë.

Zbatimi:

Për të pashpëtuarit: Duhet të shpëtohesh para se ta njohësh Perëndinë si Ndhimësin tënd.

Për të shpëtuarit: Kërkoj Perëndisë ndihmë në të gjitha situatat, dhe falenderoj Atë për atë ndihmë.

Vargu Përmendësh

“Mos ki frikë, sepse unë jam me ty, mos e humb, sepse unë jam Perëndia yt. Unë të forcoj dhe njëkohësisht të ndihmoj.....”
(Isaia 41:10a)

Vizualet Shtesë

Merrni një fotografi të një familjeje me prindërit, djalin dhe vajzën për ta përdorur sikur të ishin familja Selimi.

Skica e Mësimi

Fillimi:

Ku kërkon për ndihmë?

Zhvillimi i ngjarjeve

1. Mbreti Asa provon ndihmën e Perëndisë. **VQ**
2. Mbreti Asa harron të kërkojë ndihmën e Perëndisë.
3. Jozafati bëhet mbret. **VQP**
4. Jozafati hyn në aleancë me Ashabin. **VQSh**
5. Jozafati i shpëton vdekjes në betejë. **VQSh**
6. Armiku sulmon Judën.
7. Jozafati lutet. **VQSh**
8. Perëndia premtun ndihmë dhe fitore.
9. Kori e udhëheq ushtrinë e Judës për në betejë.

Kulmi:

Ata i shohin të gjithë armiqtë të vdekur. **VQSh**

Përfundimi:

Ata plaçkisin armiqtë.
Ata kthehen në Jeruzalem
dhe lavdërojnë Perëndinë. **VQPSH**

Mësimi

Tomi ishte i shqetësuar për ndeshjen e futbollit! Skuadra e tij duhej të fitonte për të arritur në gjysmëfinale. “Le të shohim se ç’thonë yjet,” mendoi ai ndërsa mori gazetën. “Do të kesh një ditë të vështirë,” lexoi ai, “mos u dorëzo, do të kesh sukses.”

Beni pati një provim të rëndësishëm në shkollë. Ai kishte duhej të kalonte, por nuk ishte i sigurt nëse do t’ia dilte mbanë. Nëna e tij i dha pak ndihmë: “Arben, ti duhet t’i thuash vetes ‘Do ta kaloj, nuk do ta lë që të më mundë’.”

Toni po bënte të njëjtin provim. Ai kishte nënvizuar këto fjalë në Biblën e tij, “Ndhima më vjen nga Zoti që ka bërë qiejt dhe tokën” (Psalmi 121:2).

Këtu pra kemi tre djem të ndryshëm që po kërkojnë ndihmë. Kujt i kërkoi ndihmë Tomi? Mbi kë u mbështet Beni? Po Toni? Po ti kujt i kërkon ndihmë?

Piktura 1-1

Princi Jozafat ishte mësuar t'i kërkonte ndihmë Zotit. Ai dinte për betejën e famshme që babai i tij, mbreti Asa, kishte bërë me Kushitët. Ushtria e tyre kishte qenë dy herë më e madhe në numër se ushtria e mbretit Asa; ata kishin si shtesë edhe 300 qerre. Ushtrisë së Judës i ishte dukur e pamundur për të fituar.

Por mbreti Asa nuk u dëshpërua; ai pati besim tek Zoti për ndihmë. Ja se si u lut ai. “Zot, nuk është asgjë e vështirë për Ty të më ndihmosh, edhe nëse jemi me shumë ose me ata që nuk kanë fuqi; na ndihmo, O Zot Perëndia ynë, sepse ne mbështetemi në Ty, dhe në emrin Tënd ne shkojmë kundra kësaj ushtrie të madhe. O Zot, Ti je Perëndia ynë” (2 Kronikave 14:11).

Rezultati ishte që ushtria e madhe armike dhe qerret e tyre ia kishin mbathur. Ushtria e Judës i kishte ndjekur, për të zaptuar thesarin dhe bagëtinë.

Princi Jozafat e dinte që asnjë mbret nga vendet aty përreth nuk mund ta kishte ndihmuar në mënyrën që e ndihmoi Zoti. Zoti është Bërësi i qiellit dhe i tokës. Ai është “Zoti i fortë dhe i fuqishëm, Zoti i fortë në betejë” (Psalmi 24:8). Asnjë njeri ose ushtri nuk mund të të ndihmojë ashtu si Zoti të ndihmon. Ai është më i madhi dhe Ndhimësi më i mrekullueshëm që ndokush mund të ketë.

VQ

E megjithatë, babai i Jozafatit, mbreti Asa, nuk mbështetej gjithnjë në Zotin për ndihmë. Shpeshherë ai mbështetej tek mbretërit e tjerë, të cilët madje as nuk e njihnin atë, Perëndinë e vërtetë. Më vonë mbreti pati probleme shumë të rënda me këmbët e tij, ai kishte nevojë për ndihmë. Bibla na tregon, “Ai nuk kërkoi Zotin, por iu drejtua mjekëve” (2 Kronika ve 16:12).

Piktura I-2

Kur princi Jozafat ishte 35 vjeç babai i tij, mbreti Asa, vdiq. Çfarë lloj mbreti do të ishte Jozafati? Ne lexojmë në Bibël që në vitet e para të tij ai i besoi Zotit (2 Kronikave 17:3-4). Jozafati e dinte që në qoftë se i duhej ndihma e Zotit, ai duhej të ndiqte rrugët e Perëndisë. Është e njëjta gjë sot: Zoti premton t'i ndihmojë ata që i përkasin Atij. Unë dhe Ti kemi lindur që të dy mëkatarë, jashtë familjes së Perëndisë. Pra ne zgjedhim të mos i bindemi Perëndisë. Ndoshta të kanë kapur duke kopjuar përgjigjet në shkollë dhe menjëherë ti i ke thënë

VQSh

mësueses, “Unë nuk kam kopjuar, e kam sinqerisht.” Ti the një gënjeshtër që është një mëkat. Ti e kopjove përgjigjen që është mëkat. E dimë nga Bibla që ato gjëra janë të gabuara. Duhet që të të hiqet mëkati dhe të vish në familjen e Perëndisë. Kur i beson Jezus Krishtit për të të hequr mëkatin tënd, kjo gjë të sjell ty në familjen e Perëndisë.

Le të supozojmë që kjo është familja Selimi. Ata jetojnë në Lagjen Avni Rustemi. *(Tregoni vizualet shtesë.)* Çdo javë Babai i jep Arditës dhe Sokolit lekë xhepi, por ai nuk u jep fëmijëve të tjerë në rrugë para xhepi. Babai shpesh i çon ata në pishinë të shtunave pasdite, por ai nuk i merr të gjithë fëmijët. Ai luan me ta lojëra kompjuteri, atij i pëlqen t’i qerasë ata. Pse i bën ai të gjitha këto gjëra për Arditën dhe për Sokolin? Kjo ndodh sepse ata janë familja e tij. Fëmijët e tjerë të lagjes nuk mund të presin që xhaxhi Bardhi të bëj të njëjtat gjëra dhe për ta. Në të njëjtën mënyrë nuk duhet të presim që Perëndia të na ndihmojë ne, në qoftë se nuk jemi në familjen e Tij. A je ti në familjen e Perëndisë? Mendo seriozisht për këtë gjë. Nëse, në fund të takimit, dëshiron të flasësh me mua se si mund të bëhesh fëmijë i Perëndisë, unë do të jem i lumtur për të të shpjeguar më shumë nga Bibla. Qëndro në vendin tënd i ulur kur të tjerët të largohen, atëherë unë do ta di që ti dëshiron të flasësh me mua. Të jesh në familjen e Perëndisë sjell të gjithë ndryshimin në jetën e dikujt.

Jozafati ishte në familjen e Perëndisë dhe nga mënyra se si sillej e tregonte që ai e donte Perëndinë. Mbreti i ri vendosi të bënte ndryshime. Ai dërgoi burra në qytet për t’u dhënë njerëzve mësim mbi ligjet e Perëndisë. Ai përmirësoi ushtrinë e tij. Shumë shpejt njerëzit që banonin në vendet aty afër e morën vesh që ishte diçka e veçantë rreth Judës. Cila ishte kjo gjë? Zoti ishte me Jozafatin dhe me njerëzit e tij. Ai ishte Ndhimësi i tyre. Vendet e tjera nuk fillonin të luftonin kundra Judës. A mund të mendosh se pse ata nuk sulmonin? *(Lejoju fëmijëve të përgjigjen.)*

Piktura 1-3

Fqinji më i afërt i Judës ishte Izraeli ku sundonte mbreti i lig Ashab. Ai e inkurajonte popullin e tij të adhuronte idhujt. Një ditë mbreti Jozafat shkoi të vizitonte mbretin Ashab.

“Unë dhe ti dhe ushtritë tona mund të bashkohemi së bashku dhe të luftojmë kundra Ramothit në Galad,” sugjeroi Ashabi dinak. Çfarë duhet të ketë thënë Jozafati? *(Lejoju fëmijëve të përgjigjen.)* Pse?

Por përgjigja e Jozafatit ishte ndryshe. “Oh po!” ra dakord ai. “Ne do ta bëjmë atë që kërkove - por më parë duhet të konsultohemi me Zotin nëse Ai dëshiron të njëjtën gjë.”

Mbreti Ashab thirri profetët e tij dhe i pyeti ata, “A duhet të shkojmë të luftojmë kundër Ramothit nga Galadi?” Ata i dhanë atij përgjigjen që dëshironte: “Shko, pra, se Perëndia do të të japë fitore.” Megjithatë, Jozafati, ishte i pasigurt dhe dyshonte që ata nuk ishin profetë të vërtetë të Perëndisë. “A nuk ka këtu ndonjë

profet tjetër të Zotit?” pyeti ai.

Mbreti Ashab shumë pa dëshirë thërriti Mikajahun i cili me të vërtetë fliste për Perëndinë dhe përgjigja e tij ishte e ndryshme. “Do të mundeni,” e paralajmëroi Mikajahu.

Tani mbreti Jozafat duhej të bënte një zgjedhje. Ai zgjodhi që të mos i kushtonte vëmendje paralajmërimit të Perëndisë. Ai zgjodhi për të shkuar në betejë duke u mbështetur në ndihmën e mbreti Ashab. Kjo mund të të çojë vetëm në shqetësime.

Zgjedhja e mbretit Jozafat nuk e kënaqi Zotin, sepse Perëndia nuk dëshiron që fëmijët e Tij të kërkojnë për ndihmë nga ata që janë kundër Tij. Perëndia nuk do t'i ndihmojë të krishterët që bëjnë gjëra që Ai i ka ndaluar. Nëse një djalë i krishterë vendos të rrahë një djalë tjetër ai nuk mund të presë që Perëndia ta ndihmojë atë për ta bërë atë gjë. Ndoshta një shok të ofron ty një hajmali që të sjell fat të mirë për ta mbajtur në ditët e sportit dhe të thotë që me siguri do të të ndihmojë - çfarë do të bëje ti nëse je i krishterë? (*Lejoni fëmijët të përgjigjen.*) Është e rëndësishme të mbash mend që Perëndia premtun për të ndihmuar ata që i kanë besuar Zotit Jezus si Shpëtimtar. Ai i ndihmon me problemet e tyre, Ai i ndihmon kur Satani përpiqet që t'i bëjë ata të gabojnë, Ai i ndihmon ata për të bërë gjërat që e kënaqin Atë.

VQSh

Sigurisht që mbreti Jozafat nuk po e kënaqte Perëndinë ndërsa po përgatitej të bashkonte trupat me mbretin Ahab.

Piktura 1-4

Mbreti dinak Ashab vendosi të maskohej sepse ai e dinte që armiqtë e tij do t'a qëllonin atë. Jozafati i shkretë e ngau karrocën e tij i veshur me rrobën e tij mbretërore - drejt e në rrezikun e tmerrshëm.

“Shiko, ja ku është mbreti i Izraelit,” thirri komandanti i qerres armike kur e pa Jozafatin. “Le ta sulmojmë.” Ata u kthyen të sulmojnë Jozafatin i cili lëshoi një britmë pikërisht në kohë. Armiqtë e njohën që ai nuk ishte mbreti i Izraelit. Thuhet në Bibël, “Zoti i vajti në ndihmë; Perëndia i shtyu të largoheshin prej tij” (2 Kronikave 18:31). Çfarë Ndhimesi që është Ai, me siguri më i miri! Perëndia e donte mbretin Jozafat dhe e ndihmoi atë edhe pse ai ndodhej në vendin e gabuar me njerëz që ishin në gabim. Ndoshta je i krishterë, Jezus Krishti është Shpëtimtari yt, por ti shkon në vend të gabuar me njerëz që janë në gabim. Perëndia nuk është i kënaqur me atë çfarë ti bën por Ai të do. Ti shkon në park dhe takohesh me djem të tjerë. Ata thithin drogë, ata pinë cigare, lexojnë revista “të pista”, përqeshin zonjat e moshuara. Ti mund t'i kërkosh Perëndisë të të ndihmojë për të dalë nga ky grup. Ai mund të të ndihmojë edhe nëse ti je futur në telashe të tilla siç ishte futur Jozafati. Beteja kundër Ramothit nga Galadi vazhdonte. Një ushtar nxori harkun e tij dhe gjuajti me shigjetë jo në drejtim të dikujt në veçanti - por goditi dikë. I ra mbretit Ashab duke e plagosur rëndë atë. Ai vdiq po në atë mbrëmje. Ashabi nuk e kishte Perëndinë si Shpëtimtarin e tij,

VQSh

ose Ndhimësin e tij. Ai nuk i kishte besuar fare Perëndisë. Çfarë jete e keqe dhe çfarë vdekje e trishtuar.

Mbreti Jozafat u kthye në shtëpi si një burrë më i mençur. Ai kishte mësuar se sa pa mend ishte të mbështeteshe tek njerëzit ose tek ushtritë. Zoti ishte Ai që ai mund t'i besonte. Ai ishte një Ndhimës i madh, pavarësisht nga problemi. Jozafati e mbante mend këtë mësim - veçanërisht kur mori lajme të këqija pak kohë më vonë.

Piktura 1-5

“Një ushtri tjetër e madhe po vjen kundra teje! Amoritët dhe Moabitët po vijnë të sulmojnë Judën!” Po tani? Mbreti thirri popullin e Jeruzalemit që së bashku t'i kërkonin ndihmë Zotit. Burrat, gratë dhe fëmijët dëgjonin ndërsa mbreti i tyre lutej në tempull. (*Mësuesi ose ndihmësi duhet të lexojë me zë të lartë 2 Kronikasve 20:6,12.*) Ku po mbështetej mbreti i tyre? Po - vetëm në Perëndinë. Prandaj ai u lut para se të bënte ndonjë gjë tjetër.

VQSh Çfarë bën kur ke ndonjë problem? Ndonjëherë ne që e duam Zotin përpiqemi t'i zgjidhim vetë problemet. Ndoshta ne shkojmë te dikush tjetër për ndihmë. Nëse nuk funksionon, atëherë lutemi. Ne i marrim gjërat mbrapsht, apo jo? Duhet të kujtohemi të lutemi në fillim sepse nuk ka ndihmës tjetër si Zoti. Ai është i madh dhe i fuqishëm. Ai e do secilin prej fëmijëve të Tij. Ai e di se çfarë është e mira për ne në çdo situatë. Ai mund të na ndihmojë ne dhe Ai dëshiron t'i ndihmojë fëmijët e Tij.

Prandaj Ai pati një mesazh të veçantë për mbretin dhe për popullin e Jeruzalemit. Perëndia e dërgoi përgjigjen e Tij nëpërmjet njërit prej profetëve. “Dëgjoni ju të gjithë nga Juda dhe nga Jeruzalemi dhe mbreti Jozafat. Kështu ju thotë Zoti, ‘Mos kini frikë, mos u tronditni për shkak të kësaj shumice të madhe, sepse beteja nuk është e juaja, por e Perëndisë. Juve nuk ju duhet të luftoni - Nesër hidhuni kundër tyre, sepse Zoti është me ju’.” (E bazuar mbi 2 Kronikave 20:15-17.)

Mbreti dhe njerëzit u përkulën në tokë për të adhuruar Zotin. Ai u kishte premtuar ndihmën e Tij, kjo ishte ajo për të cilën ata kishin nevojë.

VQSh Nëse je i shpëtuar, Zoti premtonte të të ndihmojë edhe ty. A mund të më tregosh mua raste kur ti ke nevojë për ndihmën e Tij? (*Lejoni fëmijët të përgjigjen.*) Bibla është plot me premtime për ndihmë. Është mirë t'i shënosh dhe t'i mësosh ato. Dëgjojini këto, “Mos ki frikë, sepse unë jam me ty, mos e humb, sepse unë jam Perëndia yt. Unë të forcoj, dhe njëkohësisht të ndihmoj.....” (Isaia 41:10). “Zoti është për mua; unë nuk do të kem fare frikë; çfarë mund të më bëjë njeriu?” (Psalmi 118:6).

A do t'i kujtosh këto premtime kur të kesh një provim në shkollë, kur ka grindje në shtëpi që me të vërtetë të shqetëson ty, kur je i frikësuar ose i trembur? Unë i kam shtypur këto vargje. Nëse ti dëshiron të kesh një varg për ta vënë në

dhomën tënde, ma kërko në fund të takimit. Nëse ti e njeh Zotin Jezus si Shpëtimtarin tënd, Perëndia dëshiron që t'i ta dish që Ai është Ndhmësi yt.

Të nesërmen në mëngjes, duke i besuar premtimeve të Perëndisë për ndihmë, mbreti dhe njerëzit u bënë gati për betejë. Mbreti u kujtoi atyre, “Dëgjoni, kini besim në Perëndinë dhe ju do të keni sukses.”

Pastaj ai vendosi t'i organizojë ata për marshim për në betejë. Kush duhej të shkonte i pari? (*Lejoni fëmijët të japin sugjerime.*) Ishte shumë e pazakonshme, por kori shkoi i pari, i ndjekur nga ushtarët!

“Kremtoni Zotin, sepse mirësia e Tij zgjat për jetë,” këndonte kori ndërsa ushtria ecte në drejtim të një pike nga ku ata do të shihnin ushtrinë e madhe armike.

Piktura 1-6

Kur ata arritën në atë lartësi nga mund të këqyrej ata mbetën pa frymë të mrekulluar. Vendi ishte mbushur me trupa të vdekur - asnjë ushtar armik nuk kishte shpëtuar. Perëndia kishte bërë që armiqtë të luftonin me veten e tyre dhe rezultati ishte ky! Jozafati dhe njerëzit e tij shkuan poshtë dhe morën plaçkën. Kishte rroba, pasuri dhe pajisje ushtrie. Kishte aq shumë saqë ata mezi e mbanin për tre ditë të tëra!

Zoti e kishte mbajtur premtimin e Tij - Ai e kishte fituar betejën për ta. Ai do t'i mbajë gjithnjë premtimet e Tij për të ndihmuar fëmijët e Tij. Ai ndonjëherë nuk na ndihmon në mënyrën që ne dëshirojmë të na ndihmojë. Shpesh ne urojmë që Perëndia do të na i heqë mëkatet tona dhe shpeshherë Ai e bën këtë, por më shpesh Ai na ndihmon ne për t'ia dalë vetë mbanë. Çfarëdo që Ai të bëjë është më e mira dhe ne mund ta falenderojmë Atë për atë që bën.

VQSh

Kjo ishte ajo që mbreti Jozafat dhe njerëzit dëshironin të bënin. Në ditën e katërt mbreti udhëhoqi një varg të madh njerëzish për në tempull në Jeruzalem. Çfarë dite e lumtur ishte! Njerëzit u binin flauteve, harpave dhe trumbetave dhe turma i këndonte lavdi Zotit për këtë fitore të madhe.

Nëse e njeh dhe e do Zotin Jezus, mos harro ta falënderosh Perëndinë për ndihmën e Tij. A nuk është gjë e mrekullueshme të dish që Ai është Ndhmësi yt. Ai është ndhmësi më i mirë që mund të kesh.

VQSh

Ndoshta ti nuk ke ndihmë prej Perëndisë sepse ti akoma jeton sipas mënyrës tënde. A dëshiron të jesh ndryshe? A dëshiron që Zoti Jezus të heqë mëkatin tënd? Tregoji atij tani. Pranoje Atë si Shpëtimtarin tënd. Ki parasysh, vetëm atyre që e pranojnë Atë, Perëndia u jep të drejtën për t'u bërë fëmijë të Perëndisë (Gjoni 1:12). Më pas do të jesh në familjen e Perëndisë dhe sigurisht që Ai do të jetë Ndhmësi yt.

(Ky mësim mund të ndiqet nga një kohë e shkurtër lutjeje. Inkurajoi fëmijët e krishterë të falënderojnë Perëndinë për ndihmën e Tij. Sugjerohet të fillojnë me këto fjalë: “Faleminderit Zot që më ndihmove kur”)

Mësimi 2

Joasi

Shkrimet për mësuesit:
2 Kronikave 22:10 - 24:27; 2
Mbretërve 11:8-12

E Vërteta Qendrore:
Besimi i dorës së dytë nuk është i mirë.

Zbatimi:
Për të pashpëtuarit: Sigurohu që ta njohësh Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tënd.

Vargu Përmendësh
“..... e Birit të Perëndisë, që më deshi dhe dha veten për mua.”
(Galatasve 2:20)

Shënim për mësuesit
Ne jemi në dijeni që disa komentues e shihnin Joasin si të rënë prej besimit. Megjithatë, shumë, binin dakord me pikëpamjen që besimi i tij nuk ishte i vërtetë; ky mësim thekson këtë gjë.

Mësimi

“Për çfarë po kërkon?” e pyeti teta Leta djalin e saj Saimirin.

“Po kërkoj për çertifikatën personale të Aleksit,” shpjegoi Saimiri. “E di atë që ai mori kur provoi që ai mund të notonte me rrobat e tij të zakonshme. Kam nevojë për të.”

“Për çfarë e do? Ti more tënden në klubin e lundrimit javën e kaluar. Nuk ke nevojë për çertifikatën e vëllait tënd,” tha teta Leta.

“E dua për Fredin. Ai nuk mund të bëhet anëtar pa një çertifikatë personale,” u

Skica e Mësimi

Fillimi:
Kërkim për çertifikatë personale të mbijetesës.

Zhvillimi i ngjarjeve

1. Vdekja e Ashaziahut.
2. Mbretëresha planifikon vrasje.
3. Joasi shpëtohet dhe banon në tempull. **VQ**
4. Jehojada planifikon kurorëzimin e Joasis.
5. Mbretëresha ndërhyr pa sukses.
6. Reforma nën këshillën e Jehoadës. **VQ**
7. Këshilltarë të rinj, Joasi shkon në drejtim tjetër.
8. Joasi urdhëron vdekjen e Zakarias. **VQP**

Kulmi:
Ushtria Siriane pushton.

Përfundimi:
Joasi plagoset dhe vdes. **VQP**

përgjigj Saimiri, duke vazhduar të kërkojë.

“Prit një minutë bir, çertifikata e Aleksit nuk do t’i bëjë mirë Fredit. Ata nuk do ta pranojnë atë.”

“Pse jo? Ti gjithmonë thua që gjërat e dorës së dytë mund të jenë të mira si të rejtat,” argumentoi Saimiri i zhgënjyer.

“Me të vërtetë mund - por një çertifikatë e dorës së dytë nuk është e mirë aspak. Vetëm sa cilëson personin emri i të cilit është mbi të.”

Sot ne do të takojmë Joasin i cili kishte diçka tjetër që ishte e dorës së dytë dhe që nuk ishte e mirë.

Piktura 2-1

Joasit i ndodhën gjëra shumë të frikshme kur ishte foshnjë. Babai i tij, Ashaziahu, mbreti i Judës, u vra. Nëna e mbretit të vdekur, gjyshja e Joasit, ishte e vendosur që ajo të ishte mbretëresha dhe vendosi të vriste pjesën që kishte mbetur nga familja mbretërore. Foshnja Joas ishte në një rrezik të frikshëm; ai dhe princat e tjerë mbretërorë po mbaheshin në një vend të fshehtë, duke pritur për t’u vrarë.

Një hallë e Joasit, një grua trime, zbuloi se ku ishin ata. Një ditë, kur asnjë nuk po shikonte, ajo kreu një mision shpëtimi dhe e fshehu atë dhe tajën e tij në një dhomë. Princi i ri shpëtoi për qime por ai akoma ishte në rrezik.

Kjo grua, halla e mbretit dhe burri i saj Jehojada, jetuan dhe punuan në Tempull, ku Jehojada i shërbente Perëndisë. Ata e morën princin e ri në shtëpinë e tyre dhe e mbajtën atë të fshehur. Duhet të ketë qenë shumë e vështirë për ta mbajtur atë të fshehur dhe urtë, por ata ia arritën. Ata me të vërtetë e donin këtë fëmijë të vogël dhe kujdeseshin për të si të ishte djali i tyre. Ata i mësuan atij për Zotin dhe rrugët e Tij. Ata u siguruan që ai të njihte urdhërimet e Perëndisë dhe dëshironin që ai ta njihte Zotin ashtu siç ata e njihnin. Ata bënë më të mirën për Joasin, por ata nuk mund të ndryshonin zemrën e tij mëkatore, ata nuk mund ta bënin atë besimtar. Është e njëjta gjë për çdo fëmijë që ka prindër të krishterë. Prindërit krishterë mund t’i mësojnë fëmijëve të tyre Biblën, ata mund të lutën me fëmijët e tyre, por ata nuk mund të heqin mëkatet e tyre dhe t’i bëjnë ata të krishterë. Ti duhet të lindësh në familjen e Perëndisë “as nga vullneti i burrit por janë lindur nga Perëndia” (Gjoni 1:13). Joasi kishte nevojë ta njihte Perëndinë për veten e tij. Ndërsa ai rritej me hallën dhe burrin e saj, ai i besoi atyre çfarë i mësonin ata, por ishte një besim i dorës së dytë, që është po aq e padobishme sa ç’ishte çertifikata personale. Unë jam i sigurt që halla dhe burri i saj luteshin që Joasi me të vërtetë ta njihte Zotin.

Jehajada punonte në Tempull si prift, ai e mësonte Joasin dhe kujdesej për të dhe madje ai gjeti dhe kohë që të bënte një plan të mrekullueshëm.....

VQ

Piktura 2-2

Një ditë ai dërgoi një mesazh në të gjithë Judenë, “Të gjithë Levitët dhe të gjithë të parët e familjeve duhet të vinin në Jeruzalem,” dhe një turmë shumë e madhe u mbledh në tempull. Jehojada u tha atyre, “Biri i mbretit do të mbretërojë.” Ata do të kurorëzonin Joasin shtatë vjeçar si mbret! Jehojada e dinte që ishte një punë e rrezikshme, prandaj ai organizoi burrat në grupe që bënin detyrën e rojës. Një ushtar i armatosur u vendos pranë princit të ri i cili ishte prezantuar në tempull nga Jehojada dhe djemtë e tij. Një kurorë u vendos mbi kokën e tij, ai u vajos me vaj dhe të gjithë thërrisnin, “Rroftë mbreti! Rroftë mbreti!”

Mbretëresha e ligë e dëgjoi gjithë trazirën kështu ajo nxitoi për në Tempull për ta hetuar. Ajo nuk po u besonte syve të saj - atje afër një përmendoreje në hyrje të Tempullit ishte Joasi, me një kurorë mbi kokën e tij. Turmat e njerëzve ishin duke kënduar, muzika po luhej. Dukej sikur i gjithë vendi po festonte. Mbretëresha ishte tërbuar nga inati dhe e tmerruar. Duke grisur rrobat e saj mbretërore ajo bërtiti, “Tradhti! Tradhti!” Por ishin vetëm pak njerëz që dëgjonin protestat e saj dhe ajo u arrestua menjëherë, u nxor jashtë dhe e vranë.

Piktura 2-3

Joasi shtatë vjeçar ishte mbreti i Judës! Ai kishte nevojë për Jehojadën për ta këshilluar. Johajada i cili ishte i njohur zyrtarisht si kryepriфт, e udhëhoqi mbretin me mençuri dhe ne lexojmë në Bibël që Joasi bëri atë çfarë është e mirë në sytë e Zotit. Gjërat ndryshuan për të mirë në Judë. Mbreti urdhëroi që tempulli të riparohet. U bë një arkë e madhe dhe e vendosën jashtë tempullit. Njerëzit u urdhëruan t'i vendosnin paratë që do t'i jepnin Zotit në arkë. Ajo mbushej çdo ditë dhe Jehojada dhe një shërbyes mbretëror e boshatisnin atë. Paratë përdoreshin për të blerë lëndë druri dhe gurë që ishin të nevojshme për të riparuar tempullin dhe për të paguar punëtorët. Madje kishte mjaft për të blerë enë të arta dhe të argjendta për tempullin. (Babai i Joasit i kishte hequr ato nga tempulli.) Çfarë dite e mrekullueshme ishte kur tempulli dukej i bukur përsëri. Flijimet bëheshin rregullisht ashtu si Zoti i kishte urdhëruar. Altarët e Baalit u shkatërruan.

Sigurisht që Joasi bëri gjërat e drejta ndërsa ndiqte këshillën e Jehojadës dhe dukej sikur i besonte Perëndisë, por besimi i tij ishte i dorës së dytë dhe nuk ishte fare besim. Ai nuk kishte “lidhje” me Perëndinë. A je ti si Joasi? Mundet që ti të sillësh si një i krishterë dhe të flasësh si një i krishterë. Ti di shumë për Perëndinë, mund të lexosh Biblën, por ka një ndryshim të madh midis të diturit rreth Perëndisë dhe njohjes së Tij. Unë jam i sigurt që djemtë dinë shumë për *(thoni emrin e ndonjë sportisti të njohur)*. Më thoni çfarë dini? A e ka takuar ndonjëherë ndonjëri prej jush, a e ka vizituar në shtëpi? Ju nuk e njihni atë. Ti e njeh Perëndinë vetëm atëherë kur të vjen me të vërtetë keq që ke mëkatuar kundër Tij. Ti duhet të kuptosh që Jezus Krishti vdiq për të të shpëtuar ty nga

mëkati dhe ti duhet t'i besosh Atij si Shpëtimtarit tënd. Pali, i cili shkroi disa libra të Biblës, shkroi, "E di se kujt i besova" (2 Timoteut 1:12). A e di ti? Vetëm kur i beson vetë Jezus Krishtit "lidhesh" me Perëndinë ... çdo gjë tjetër është besim i dorës së dytë dhe nuk është i mirë - siç do ta shohim në jetën e mbretit Joasi.

Piktura 2-4

Pas shumë vitesh burri i hallës së tij Jehojada vdiq në një moshë të vjetër 130 vjeçare. Njerëz të tjerë filluan ta këshillonin mbretin dhe ai i pëlqente idetë e tyre gjithashtu. Ai nuk kishte bindjet e tij të veta, nuk kishte besim të vërtetë në Perëndinë e gjallë. Gjërat filluan të ndryshonin për të keq në Jude. Mbreti dhe njerëzit u kthyen në adhurimin e idhujve. Tempulli nuk ishte më i rëndësishëm. Perëndia dërgoi mesazhe për të paralajmëruar mbretin dhe njerëzit por ata nuk dëgjonin. Djali i Jehojadës, Zakaria, i paralajmëroi që Perëndia do t'i dënonte ata, "Meqë e keni braktisur Zotin edhe ai do t'ju braktisë ju!" Joasi e urrente Zakarian dhe ishte i vendosur t'ia mbyllte gojën atij. "Vriteni me gurë atë!" I urdhëroi ai njerëzve. Dhe atë gjë bënë ata. Pikërisht aty në oborrin e Tempullit ata e vranë me gurë këtë burrë të mirë.

Është tronditëse të mendosh që Joasi urdhëroi vdekjen e birit të njeriut të mirë i cili e kishte shpëtuar atë, fshehur, kujdesur dhe këshilluar. Mbreti po tregonte fytyrën e tij të vërtetë!

Piktura 2-5

Çfarë lloj njeriu je ti kur prindërit e tu dhe miqtë e tu të krishterë nuk janë afër tej? Ndoshta ti je krejt ndryshe dhe bën e thua gjërat që jo-të krishterët i thonë dhe i bëjnë. Ti bën ato që ata bëjnë sepse ti je ashtu siç janë ata. Ti akoma ke zemrën mëkatore, dëshiron të shkosh në rrugën tënde- edhe pse shpeshherë sillësh si një i krishterë dhe ndoshta edhe flet si një i krishterë. Ti mund t'ua hedhësh prindërve por nuk ia hedh dot Perëndisë: "Njeriu shikon pamjen kurse Zoti shikon zemrën" (1 Samuelit 16:7). Ai e di nëse nuk i ke besuar kurrë Jezus Krishtit si Shpëtimtarin tënd, Ai e di nëse besimi yt është i dorës së dytë. Ai dëshiron të të shpëtojë ty, Ai dëshiron që ti t'i besosh Atij dhe ta njohësh Atë. Ndoshta ti e kupton se ke vetëm një besim të dorës së dytë dhe kjo nuk është gjë e mirë. Nëse ti dëshiron të bisedosh me mua për t'i besuar Zotit Jezus si Shpëtimtarin tënd personal, unë do të jem i lumtur për të të ndihmuar. Eja në (*çakto vendin*) pas takimit. Është me të vërtetë e rëndësishme që duhet ta njohësh Perëndinë vetë. Joasi nuk e bëri këtë gjë dhe jeta e tij shkoi keq e më keq.

Imagjinoni urdhërimin e vdekjes së Zakarias i cili kishte jetuar ndoshta si ai në të njëjtën shtëpi për një farë kohe. Pak para se profeti të vdiste ai tha, "Zoti të shikoftë dhe të kërkoftë llogari."

Piktura 2-6

Zoti veproi kundër Joasit. Ai përdori mbretin e Sirisë ushtria e të cilit marshoi në

VQP

drejtim të Judës dhe sulmoi Jeruzalemin. Edhe pse ushtria Siriane ishte e vogël, Perëndia e lejoi që të mundte ushtrinë e Joasit. Këshilltarët kryesorë të mbretit u vranë. Tek kush do të kthehej mbreti? Ky ishte një rezultat i besimit të dorës së dytë. Nëse ti vetëm sa di diçka për Perëndinë dhe nuk e njeh Atë, do ta gjesh shpesh veten vetëm pa pasur asnjëri ku të kthehesh për t'i kërkuar ndihmë. Joasi duhej të planifikonte shpejt. Ai vendosi të nxirrte kupa të argjendta, të arta e enë të tjera nga Tempulli dhe t'ia dërgonte si dhuratë mbretit të Sirisë. “Ndoshta kjo do ta bindë atë të largohet nga Jeruzalemi,” ishte ideja e Joasit. Mbreti i Sirisë dhe ushtria e tij u tërhoq me të vërtetë por jo përpara se mbreti Joas të plagosej seriozisht dhe të fitonte betejën e luftimit.

Mbreti i plagosur ishte shtrirë në dhomën e tij kur dy nga shërbëtorët e tij erdhën brenda. Ata ishin të inatosur se si e kishte trajtuar ai Zekarian, birin e Jehoadës, kështu që ata e vranë. A mendon që besimi i pa zemër i Joasit kishte ndonjë dobi për Joasin kur vdiq? Jo, nuk kishte dobi - Ai nuk e njihte Perëndinë për vete. Duhet të ketë qenë e frikshme për të të takonte Perëndinë sepse vetëm njerëzit që e njohin Perëndinë shkojnë në Qiell. Zoti Jezus paralajmëroi që njerëzit të cilët duken si të krishterë dhe veprojnë si të krishterë, por nuk janë të krishterë, nuk mund të jenë kurrë me Të në Qiell. Atij i duhet t'u thotë këtyre njerëzve, “Unë s'ju kam njohur kurrë. Largohuni nga unë” (shikoni Mateu 7:21-23). Perëndia nuk dëshiron që ti të kesh besim të dorës së dytë, Ai dëshiron që t'i besosh Jezus Krishtit si Shpëtimtarit dhe Zotit tënd. A nuk do të vish sot tek Ai? Dëgjo me kujdes këto fjalë të mrekullueshme nga Zoti Jezus, “atë që vjen tek unë, unë nuk do 'a nxjerr jashtë kurrë” (Gjoni 6:37).

Nëse ti vjen tek Ai dhe i kërkon Atij të të falë ty dhe të vijë në jetën tënde, Ai do ta bëjë këtë. Ai premton që Ai nuk do të të kthejë. Atëherë do ta njohësh Perëndinë, do të jesh ndryshe nga Joasi që vetëm sa dinte për Të.

Mësimi Shtesë

Theksimi në këtë mësim mbi Joasin është për fëmijët e pashpëtuar. Ne ju sugjerojmë që të përfshini këtë mësim të mëposhtëm gjatë programit tuaj me qëllim që të jepni udhëzime për fëmijën e shpëtuar.

Të ecësh me anë të besimit

Nevojiten

Një qese e madhe plehrash
Kornfleiks
Lidhëse për të lidhur sytë

Udhëzime

Priti anët e qeses së plehrave (mos e prit fundin e qeses) dhe shtrije mbi dysheme.

Shkrimi i Shenjtë

2 Korintasve 5:7
Romakët 10:17

Mësimi

Synimi i këtij aktiviteti është që personi që i janë lidhur sytë të eci i sigurt përgjatë qeses plastike, duke i shmangur grumbullimet e vogla të kornfleiksave, duke dëgjuar vetëm udhëzimet e drejtuesit të tij.

Lidhi sytë vetëm një fëmije i cili do të ecë këmbëzbathur. Vendos sasi të vogla të kornfleiksave mbi një qese plehrash. Më pas drejtuesi udhëzon me saktësi fëmijën. “Hapa të mëdha ... hapa të vegjël ... në të djathtë ... në të majtë ...” Lejo që dy fëmijë të tjerë të thonë urdhra të gabuar.

Shpjegoi se si të krishterët duhet të dëgjojnë zërin e Perëndisë dhe t'i binden Atij. Ne e bëjmë këtë sepse ne i besojmë Atij për të na drejtuar në mënyrë të drejtë. Kur ne i besojmë, e dëgjojmë dhe i bindemi ne do të ecim në rrugën e drejtë.

Mësimi 3

Ezekia

Shkrimet për mësuesit:

2 Kronikave 28:24 - 32:23

E Vërteta Qendrore:

Fëmijët e Perëndisë duhet të kujdesen për nderimin e Perëndisë, ashtu siç bënte Ezekia.

Zbatimi:

Për të shpëtuarit: Kjo do të ndikojë në atë se si jeton dhe se si ti lutesh.

Vargu Përmendësh

“Ti je i denjë, o Zot, të marrësh lavdinë, nderimin dhe fuqinë” (Zbulesa 4:11a)

Skica e Mësimit

Fillimi:

Një dhomë e papastër.

Zhvillimi i ngjarjeve

1. Ezekia bëhet mbret i Judës.
2. Ai shkatërron idhujt.
3. Ai shkatërron gjarprin prej bronzi. **VQSh**
4. Ai riparoi tempullin. **VQSh**
5. Ai ricaktoi ose rivendos Pashkën. **VQSh**
6. Senasheribi sulmoi.
7. Ezekia bëri paqe **VQSh**
8. Senasheribi sulmoi
9. Ezekia përgatitet për sulm
10. Lajmëtarët asirianë kërcënojnë qytetarët e Jeruzalemit.
11. Ezekia e çon letrën e Senasheribit në tempull dhe lutet. **VQSh**
12. Perëndia premti sukses.

Kulmi:

Vdekje në kampin Asirian

Përfundimi:

Senasheribi kthehet në shtëpi.

Kombet lavdërojnë Perëndinë. **VQSh**

Mësimi

Piktura 3-1

A ke shkuar ndonjëherë në dhomën tënde dhe të është dukur se çdo centimetër i saj është i papastër? Ndoshta fjalët e nënës tënde, “Ti duhet ta pastrosësh dhomën tënde - TANI”, të erdhën në vesh. Ti pe rrëmujën e papastërtisë në dhomë dhe pyete veten, “Nga t’ia filloj?”

Kështu duhet të jetë ndierë Ezekia kur u bë mbret i Judës. Pallati nuk ishte i papastër, por kishte aq shumë gjëra që ishin të gabuara dhe të këqija në vend, ishte e vështirë të dije se nga t'ia filloje për t'i bërë gjërat drejt. Babai i Ezekias, mbreti Ashaz, i kishte inkurajuar njerëzit për të adhuruar idhujt. Sa më shumë që e bënin këtë aq më shumë ata injoronin urdhërimet e Perëndisë. Pra kishte gënjeshtër, mashtrime dhe vrasje në vend. Tempulli ku Perëndia duhej të adhurohej ishte i mbyllur, i ndotur dhe në gjendje të keqe.

Mbreti Ezekia ishte i trishtuar dhe i pakënaqur. Nëna e tij ia kishte mësuar atij Fjalën e Perëndisë. Ezekia vetë i besoi Perëndisë dhe i përkiste Atij. Ai e dinte që populli i Judës duhet të adhuronte Zotin, Perëndinë e vetëm dhe të vërtetë. Ata duhej t'i bindeshin urdhërimeve të Tij por populli nuk kishte vend për Perëndinë. Perëndisë po i vidhej adhurimi dhe lavdërimi që Ai duhet të kishte marrë. Mbreti ishte i vendosur që gjërat të ndryshonin. Ai ndërmoi veprime të shpejta.

Shumë shpejt idhujt u bënë copë e çikë. Madje edhe gjarpri prej bronzi që Moisiu kishte vendosur në shkretëtirë u shkatërrua, sepse njerëzit kishin filluar ta vendosnin besimin në të, disa madje digjnin temjan para tij. Perëndia kishte urdhëruar që vetëm Ai duhej të adhurohej. Ai thotë në urdhërimin e dytë që ne nuk duhet të përulemi para ndonjë shëmbëlltyrë të asnjë gjëje, edhe nëse duket si diçka në qiell ose në tokë. Kjo është diçka për të cilën ne duhet të kemi kujdes, nuk duhet të lutemi përpara pikturave të Zotit Jezus, të puthim fotografinë e Tij ose ta vendosim besimin në një kryq të varur në qafën tonë. Është Perëndia të cilin duhet ta duam dhe ta adhurojmë. Ai i bëri të gjitha gjërat, Ai është i madh dhe i fuqishëm dhe Ai duhet të ketë gjithë lavdërimin tonë. Bibla thotë “Ti je i denjë, O Zot sepse ti i krijove të gjitha gjërat, dhe nëpërmjet vullnetit tënd ekzistojnë dhe u krijuan” (Zbulesa 4:11). Ezekia kishte dëshirë që Perëndia të nderohej në vendin e tij, Judën.

VQSh

Piktura 3-2

Ai urdhëroi një pastrim të tempullit. Çdo gjë që kishte të bënte me adhurimin e idhullit u hodh. E tërë ndërtesa u pastrua dhe u riparua. Priftërinjtë dhe Levitët që i shërbenin Perëndisë në tempull u kthyen. Çfarë dite e mrekullueshme ishte kur një turmë e madhe qytetarësh nga Jeruzalemi, të udhëhequr nga mbreti i tyre, u mblodhën për adhurim. Flijimet që Perëndia i kishte udhëzuar popullit të Tij për të bërë, u ofruan edhe një herë. Kishte këngë, muzikë dhe gëzim të madh. A e meritonte Perëndia të gjithë atë lavdërim? Po! - dhe më shumë akoma. Ai meriton lavdërimet dhe adhurimet e të gjithë njerëzve.

Mendo sikur po bën një punë laboratorit në shkollë. Ti ke Bertin, gjenin e shkollës në grupin tënd. Ai ka ide të shkëlqyera dhe tregon se ti ta nisësh këtë eksperiment. Grupi yt merr notat më të larta. A duhet të të lavdërojnë ty për këtë sukses? Jo! Të gjithë bënë pjesën e tyre por pa Bertin nuk do të kishte kaq shumë sukses. Berti duhet të nderohet për çfarë bëri.

VQSh

Shiko botën tonë. Kush e krijoi atë? Perëndia. Kush siguron që stinët të vijnë dhe të shkojnë? Perëndia. Kush planifikoi të shpëtojë mëkatarët? Perëndia. Kush e dërgoi

Birin e Tij të vetëm për të qenë Shpëtimtari ynë? Perëndia. Kush e ngriti Atë nga të vdekurit? Perëndia. Perëndinë duhet ta duan dhe ta nderojnë në të gjithë vendin dhe në të gjithë botën tonë. Njerëzit kudo duhet t'i këndojnë lavdi Atij. Sigurisht që Ezekia ishte shumë i kënaqur që dëgjonte këngët në Tempull.

Ai vendosi të nisë festimin e Festës së Pashkës përsëri; kjo ishte neglizhuar për vite me radhë. Letra u dërguan në të gjithë mbretërinë për t'i ftuar njerëzit që të vinin. Disa talleshin dhe refuzonin të pranonin ftesën por shumë veta vinin. Çfarë festimi ishte. Në fakt pati kaq shumë sukses sa që zgjati për katërmëdhjetë ditë dhe jo si zakonisht për shtatë! Ne lexojmë në Bibël, “Kështu pati një gëzim të madh në Jeruzalem. Nga koha e Salomonit, birit të Davidit, mbret i Izraelit, nuk kishte ndodhur asgjë e tillë në Jeruzalem” (2 Kronikave 30:26).

A po lavdëronin njerëzit mbretin? Jo, ata po lavdëronin Perëndinë dhe mbreti ishte i kënaqur. Kështu duhet të ishte gjithnjë. Ezekia u kujdes me të vërtetë për nderimin e Perëndisë dhe nëse ti e do Zotin Jezus si Shpëtimtarin tënd, edhe ti duhet të kujdesesh për këtë gjë gjithashtu. Kur të kanë mësuar se si filloi kjo botë dhe Perëndia nuk përmendet, nuk shqetësohesh që Perëndisë nuk i jepet nderi për atë çfarë bëri Ai? Ti mund të thuash, “Unë besoj që Perëndia e krijoi botën.”

Ndoshta ti je një i krishterë, por një i krishterë i fshehtë. Ti nuk thua që je i ndershëm, ndihmues, i mirë sepse Perëndia të ka ndryshuar. A nuk dëshiron që Perëndia të marrë nderin për atë çfarë Ai ka bërë në jetën tënde? Në Bibël ne lexojmë, “Jo neve, o Zot, jo neve, por emrit tënd jepi lavdi ...” (Psalmi 115:1).

Ezekia nuk dëshironte të ishte qendra e vëmendjes, ai dëshironte që Perëndia ta kishte atë vend. Kur ai mori vendimet mendimi i tij i parë nuk ishte, “Çfarë do të nxjerr nga kjo?” Shqetësimi i tij i parë ishte, “Çfarë do të marrë Perëndia nga kjo?” Kjo e ndihmon atë të marrë vendime të urta. Ai vendosi të prishë një marrëveshje që babai i tij kishte bërë me mbretin Senasherib, sunduesin e fuqishëm të Asirisë. Kjo marrëveshje e kishte bërë mbretin dhe popullin e Judës shërbyes të Asirianëve. Ezekia besonte që ishte gabim që populli i Perëndisë të ishte nën një mbret pagan. Kur Ezekia i dha fund marrëveshjes, mbreti Senasherib u tërbua nga inati dhe priste për një mundësi për ta goditur.

Piktura 3-3

Në vitin e katërmëdhjetë të mbretërimit të Ezekias, Senasheribi goditi. Ushtria asiriane pushtoi dhe zuri shumë nga qytetet e Judës. Për një kohë Ezekia u frikësua aq shumë sa që ehumbi pak shqetësimin i tij për nderimin e Perëndisë. Ai i dërgoi një mesazh mbretit Senasherib: “Unë kam gabuar. Tërhiquni nga Juda dhe unë do të të paguaj sa të kërkosh.” Mbreti Senasherib kërkoi për shumë dhe Ezekias i duhej të merrte thesare nga pallati për t'i paguar atij. Për më keq, atij i duhej të merrte thesare nga tempulli. Ai madje hoqi arin që ishte përdorur për të mbuluar dyert e tempullit. Ezekia nuk e nderoi Perëndinë me këtë vendim - edhe pse ai ishte fëmija i Perëndisë. Perëndia dëshiron që të gjithë fëmijët e Tij ta nderojnë Atë. Ti mund të jesh si një pasqyrë. Një pasqyrë reflekton dritën dhe ti mund të pasqyrosh Perëndinë në mënyrën se si sillësh, në

mënyrën se si flet. Ti do të “reflektosh” Perëndinë kur ngrihesh për të shkuar në kishë të dielën në mëngjes, kur asnjë njeri tjetër në familjen tënde nuk shkon. Ti e nderon Perëndinë kur respekton prindërit dhe mësuesit e tu, sepse je një i krishterë. Ti mund të mos pranosh që të sillesh i keq ndaj atij djali që nuk është shumë i pëlqyer në klasën tënde. Ti e nderon Perëndinë kur bën detyrat e shkollës sa më mirë që të mundesh. Ti i bën këto gjëra, jo që të tregosh se je dikush që është i veçantë, por që të tregosh se Perëndia yt është Dikush i veçantë. Kujto fjalët në Bibël: “Jo neve, o Zot, por emrit tënd jepi lavdi” (Psalmi 115:1). Gjëja më e rëndësishme në jetë është që ta nderojmë dhe ta lavdërojmë Perëndinë.

Ezekia zakonisht jetonte në atë mënyrë, por frika e përfshiu dhe ai u përpoq ta blinte mbretin Senasherib. Përpjekjet e tij dështuan. Shumë shpejt ushtria e tmerruar asiriane ishte drejtuar për nga Jeruzalemi. Qytetarët e Jeruzalemit e dinin që këta ushtarë mizorë kishin marrë fqinjët e tyre, Izraelitët, në Asiri. A do të kapeshin dhe ata rob?

Mbreti Ezekia thirri princat e tij dhe së bashku ata morën disa vendime të rëndësishme. Muret e Jeruzalemit u riparuan menjëherë dhe një mur i dytë ishte ndërtuar rreth të parit. Lumenjtë jashtë qytetit u bllokuan me qëllim që ushtria e cila po afrohej të mos kishte furnizim uji. Mbreti i organizoi me kujdes ushtarët e tij dhe vendosi një roje mbi muret e Jeruzalemit. Megjithatë, Ezekia nuk ishte, duke i besuar ideve të tij të mençura ose ushtrisë së tij. Dëgjoni se çfarë u tha ai njerëzve të tij: “Tregohuni të fortë dhe trima! Mos kini frikë dhe mos u tronditni para mbretit të Asirisë dhe para morisë që është me të Me të është një krah prej mishi, por me ne është Zoti, Perëndia ynë, për të na ndihmuar dhe për të luftuar në betejat tona” (2 Kronikave 32:7-8). Mbreti ua bëri të ditur njerëzve që ai i besonte Perëndisë. Ai e dinte që Perëndia ishte më i madh se Asiria si superfuqi. Ai e nderoi Perëndinë, apo jo?

Piktura 3-4

A tyre nuk iu desh të prisnin shumë para se ushtarët armiq t’i afroheshin Jeruzalemit. Ata nuk erdhën që të luftonin, por të sillnin një mesazh, që e dhanë me zë shumë të lartë dhe në gjuhën e judenjve. Mesazhi i tyre është këtu në Bibël. (Lexo 2 Kronikave 32:10-15) “Kështu flet Senasheribi, mbret i Asirëve: Ku e mbështetni besimin që qëndroni të rrethuar në Jeruzalem? A nuk po ju gënjen Ezekia me qëllim që të vdisni nga uria dhe nga etja, duke thënë: “Zoti, Perëndia ynë, do të na çlirojë nga duart e mbretit të Asirisë”? A nuk i ka hequr vallë vetë Ezekia vendet e tij të larta dhe altarët e tij, duke i thënë Judës dhe Jeruzalemit: “Ju do të adhuron përpara një altari të vetëm dhe mbi të do të ofroni temjan”? A nuk e dini ju çfarë u kemi bërë unë dhe etërit e mi gjithë popujve të vendeve të tjera? A kanë qenë të aftë perënditë e kombeve të këtyre vendeve të çlirojnë në një farë mënyre vendet e tyre nga duart e mia? Midis tërë perëndive të këtyre kombeve që etërit e mi kanë caktuar për shfarosje, kush, pra, ka mundur të çlirojë popullin e tij nga dora ime? Prandaj tani mos e lini Ezekian t’ju gënjejë dhe t’ju mashtrorë në këtë mënyrë; mos i zini besë! Duke qenë se asnjë perëndi e ndonjë kombi o mbretërie, nuk ka mundur të çlirojë popullin e tij nga dora ime apo nga dora e etërve të mi, aq më pak Perëndia juaj do të mund t’ju çlirojë nga dora ime!”

Sigurisht që të gjithë njerëzit në muret e qytetit e dëgjuan mesazhin, që ishte pikërisht ai

çfarë donin Asirianët. Ata ishin të sigurt që mesazhi do t'u sillte tmerr judenjve dhe do t'i kthente ata kundër mbretit të tyre.

“A s'mund të na flasësh asirisht, jo në Hebraisht?” thirri një nga njerëzit e Ezekias. “Jo!” ishte përgjigja me zë të lartë dhe e hapur. Armiku u afrua dhe e lexoi mesazhin përsëri. Njerëzit mbi mure u tmerruan por ata nuk u përgjigjën sepse ashtu i kishte porositur Mbreti Ezekia.

Piktura 3-5

Asirianët kishin një letër nga mbreti Ezekia. Ishte i njëjti lloj mesazhi tallës, që thoshte se Perëndia i Ezekias ishte i dobët dhe që nuk mund t'i ndihmonte. Ezekia mund ta shihte që armiku po tallej me Perëndinë e tij. Kjo ishte diçka për të cilën Ezekia kujdesej më shumë se çdo gjë tjetër. Ky kërcënim nuk ishte vetëm për Judën dhe Asirinë, ishte dhe për nderin e Perëndisë. Ezekia e mori letrën dhe e çoi në tempull. Atje e hapi para Zotit dhe u lut. Dëgjoni pjesë nga lutja e tij. “Por tani, o Zot, na shpëto, ... nga duart e tij, me qëllim që tërë mbretëritë e tokës të dinë që ti vetëm, o Zot, je Perëndia” (2 Mbretërve 19:19).

Sigurisht që Ezekia dëshironte që Perëndia ta mbante atë të sigurt, të mbronte ushtrinë e tij, dhe ai nuk dëshironte që armiku të hynte në Jeruzalem, por mbi të gjitha ai dëshironte që Perëndia të nderohej. Ai donte që të gjithë kombet të dinin që Perëndia ishte më i madh se mbreti krenar Senasherib dhe ushtria e tij. Çfarë mendon kur lutesh, ti djalë ose vajzë e krishterë? A përqendrohesh vetëm në ato çfarë dëshiron? Duhet që gjithnjë të duam që përgjigjet e lutjeve tona të nderojnë Perëndinë. Le të mendojmë për disa lutje. Besniku u lut, “Zot, të lutem më jep një play station sepse Simoni e ka një të tillë dhe unë kam nevojë për një të tillë gjithashtu.” Dori u lut, “Zot, të lutem bëje Arditin të krishterë. Jeta do të jetë shumë më e lehtë për mua, dhe të gjithë fëmijët do të shohin që ti mund të ndryshosh personat ngacmues.” Kjo është lutja e Kozetës, “Më vjen turp për gjaknxehtësinë time. Zot, unë me të vërtetë të kam zhgënjyer. Të lutem më ndihmo për të ruajtur gjakftohtësinë time.” Kush mendoi për nderimin e Perëndisë kur u lut? Nga e dini? (Lëri fëmijët të përgjigjen.)

VQSh

Ezekia u lut që bota ta dinte se Perëndia i tij ishte i vetmi Perëndi i vërtetë. Ai u inkurajua të vazhdonte t'i besonte Perëndisë me mesazhin që ai mori nga profeti Isaia: “Senasheribi nuk do të hyjë në Jeruzalem, dhe nuk do të gjuajë as dhe shigjetë kundër saj. Perëndia do ta mbrojë qytetin dhe do ta ruajë atë për hirin e Emrit të Tij.”

Por si mund të ndodhë një gjë e tillë? Ushtria Asiriane ishte kaq e fuqishme, ishin aq shumë ushtarë.

Piktura 3-6

Ezekias dhe njerëzve të tij nuk iu desh të prisnin shumë. Mëngjesin tjetër ata shkuan të shikonin ushtrinë që po afrohej nga muret e qytetit. Ata duhet të jenë mrekulluar. Nuk kishte asnjë lëvizje në kampin armik. Të gjithë ushtarët 185.000 kishin vdekur. Bibla na tregon që gjatë natës engjëlli i Zotit erdhi dhe u solli vdekjen Asirianëve. Ushtria

Asiriane ishte shkatërruar. Mbreti Senasherib i cili duhet të ketë qëndruar larg nga baza ushtarake, u shkatërrua nga lajmi. Ai tashmë ishte i dobët dhe i pafuqishëm, mburrjet e tij ishin dukur pa mend.

Perëndia ishte kujdesur për nderimin e Tij. Lajmi i fitores së madhe nga Zoti Perëndi u përhap me shpejtësi. Shumë shpejt kombet fqinje dëgjuan dhe të gjitha bisedat ishin për “Perëndinë e Judës”, “Perëndinë e Ezekias”. Shumica e këtyre njerëzve madje sollën dhe dhurata në tempull, dhe Ezekias gjithashtu.

Nëse ti e njeh Zotin Jezus si Shpëtimtarin tënd, Perëndia dëshiron që ti të jetosh për ta nderuar Atë. Ti dhe unë duhet të ndihemi të dëshpëruar kur njerëzit tallen me Të. Ne duhet të mendojmë shumë për nderimin e Perëndisë kur lutemi. Le të flasim me Perëndinë tani dhe t’i kërkojmë Atij ndihmë për të mësuar këtë mësim të rëndësishëm. *(Lëri fëmijët të marrin pjesë në këtë kohë lutjeje).*

Mësimi Shtesë

Mësimi zbatohet vetëm tek fëmija i shpëtuar. Ne sugjerojmë që ju të përfshini prezantimin e mëposhtëm të Ungjillit në programin tuaj.

Mësimi

Shkruaj fjalën “mëkat”. Kush mund të më thotë se çfarë është mëkati? Po, është mosbindje ndaj Perëndisë. Ai na tregon në Bibël se çfarë duhet të bëjmë dhe çfarë nuk duhet të bëjmë. Kur nuk i bindemi, ky është mëkat.

Tek Romakët 3:23 Perëndia na thotë, “... të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë.” Mos do të thotë “të gjithë” vetëm ata që shkojnë në kishë? A do të thotë fëmijët? A do të thotë unë dhe ti? Po! Ky është një problem shumë serioz, sepse mëkati na mban larg nga Perëndia, e do të të mbajë ty jashtë Qiellit.

Por Perëndia dërgoi Birin e Tij të vetëm në botë. Ai u bë njeri dhe jetoi këtu për 33 vjet. Ai nuk mëkatoi kurrë, e megjithatë vdiq mbi dhe u dënua nga Perëndia për mëkatet tona. “Krishti vdiq për mëkatet tona” (1 Korintasve 15:3). Ai nuk qëndroi i vdekur, por Ai u kthye në jetë ditën e tretë. Ai është akoma gjallë dhe Ai mund të largojë mëkatet tona. Ti duhet të “besosh në Zotin Jezus dhe do të shpëtohesh” (Veprat e Apostujve 16:31).

A i ke besuar Atij për të të shpëtuar? Ka vetëm dy përgjigje për atë pyetje. Po - Nëse ti i beson Atij, Ai premton të të shpëtojë ty. Sa mrekulli!

Unë shpresoj që asnjë këtu nuk do t’i thotë “jo” Zotit Jezus. (Shto një “o” pas “mëkatit”.) Mbaj mend që nëse i thua “jo” Atij ti je ndarë nga Perëndia dhe do të jesh i ndarë përgjithnjë. A ka bërë ndonjë ndryshim Zoti Jezus në jetën tënde - “po” ose “jo”?

Mësimi 4

Manasi

Shkrimet për mësuesit:

2 Mbretërve 2,
2 Kronikave 33

E Vërteta Qendrore:

Asnjë nuk është shumë i keq sa Perëndia nuk mund ta shpëtojë dot

Zbatimi:

Për të shpëtuarit: Vazhdo të lutesh për familjen tënde të lutesh për familjen tënde të pashpëtuar dhe për shokët e tu.
Për të pashpëtuarit: Ti mund të vish tek Krishti, s'ka rëndësi se sa i keq ke qenë.

Vargu Përmendësh

*“I pabesi le ta lërë rrugën e tij dhe njeriu i padrejtë mendimet e tij, dhe le të kthehet tek Zoti që të ketë dhembshuri për të, tek Perëndia ynë që fal bujarisht.”
(Isaia 55:7)*

Vizualet shtesë

Sill një tas dhe një peshqir.

Skica e Mësimit

Fillimi:

“Jo Edi, ti nuk duhet të jesh shok me atë djalë”

Zhvillimi i ngjarjeve

1. Manasi bëhet mbret.
2. Ai nxit adhurim të idhujve.
3. Ai merret me magji. **VQP**
4. Perëndia e paralajmëron Manasin dhe Judën. **VQP**
5. Manasi dhe populli nuk i kushtojnë vëmendje.
6. Asiria pushton dhe Manasin e zënë rob.
7. Në burg në Babiloni. **VQP**

Kulmi:

Perëndia e fal Manasin. **VQP**
Manasi kthehet në Jeruzalem.

Përfundimi:

Manasi zbaton reformat. **VQPSh**

Mësimi

“Jo Edi, ti nuk duhet të shpenzosh aq shumë kohë me atë djalë. As të mos bëhet më fjalë.” “Por pse?” pyeti Edi. Nëna e tij kishte shumë arsye. “A nuk është ai që shkroi mbi muret e Postës? Nuk është ai që i hedh plehrat në përrua? Nuk është ai që pi duhan? Nuk është ai që shpesh largohet pa leje nga shkolla? Ti nuk duhet të jesh shoku i tij i ngushtë, ai është aq i keq sa s’thuhet!”

“Shumë i keq sa s’thuhet.” Ato fjalë mund të përdroreshin për të përshkruar këtë mbret të Judës. Ai ishte djali i mbretit të mirë Ezekias, Manasi, nga i cili presim të jetë i mirë dhe i zgjuar. Por ai nuk ishte! Ai u bë mbret kur ishte dymbëdhjetë vjeç dhe shumë shpejt u bë e ditur se ai nuk adhuronte ose nuk i bindej Zotit Perëndi.

Piktura 4-1

Ezekia i kishte shkatërruar vendet ku adhuroheshin perënditë e rreme, por Manasi dha urdhrin, “Ndërtojini përsëri.” Ai i bëri altarë perëndisë së rreme të Baalit dhe i nxiti njerëzit ta adhuronin këtë idhull. Ai vetë adhuronte diellin, hënën dhe yjet dhe kishte altarë për këtë lloj adhurimi të vendosur në oborrin e Tempullit. Bëri një shëmbëlltyrë të gdhendur për adhurimin e perëndive të rreme tamam aty në tempull dhe që njerëzit e dinin fare mirë se Perëndia, dhe vetëm Perëndia, duhej të adhurohej atje. Ai madje dogji djalin e tij foshnjë në krahët e njërit prej perëndive të rreme. Dukej sikur ai po i thoshte Perëndisë, “Jo, unë nuk do të të adhuroj Ty, unë do të adhuroj ndonjë gjë tjetër ose ndonjë perëndi tjetër por jo Ty!” Ai po përdhoste Perëndinë.

Piktura 4-2

A ka ndonjë këtu si ai? Ti e di që është gabim të thuash gënjeshtër, por ti i gënjen mësuesit - dhe mburresh për këtë që bën tek shokët e tu. Ti e di që nuk e kënaq Perëndinë kur shikon revista “të pista”, po ti kënaqesh dhe merr dhe të tjerët që t’i shikojnë ato. Ti e di që Perëndia urdhëron, “Ti nuk duhet ta përdorësh emrin e Zotit Perëndisë tënd kot.” Por ti e bën këtë, madje edhe tregon barsoleta për Birin e Tij. Edhe ti gjithashtu e përdhos Perëndinë, ashtu siç bëri Manasi.

VQP

Si një fëmijë në pallat ai duhet të ketë dëgjuar për gjërat e mrekullueshme që Perëndia kishte bërë për babain e tij Ezekia. A mund të kujtosh disa prej tyre? (*Lëri fëmijët të përgjigjen.*) Si një djalë atë e kishin mësuar për ligjin e Perëndisë. Ai i njihte urdhërimet, “Nuk duhet të kesh perëndi tjetër para Meje” dhe “Nuk do të bësh skulpturë ose shëmbëlltyrë” (Eksodi 20:3-4). Ai duhet të ketë dëgjuar profetin e madh Isaia që predikonte. Por asnjë nga këto gjëra nuk e ndryshuan atë. Bibla na tregon, “Zemra gënjehet më tepër se çdo gjë tjetër dhe sëmuret në mënyrë të pashërueshme” (Jeremia 17:9). Kjo do të thotë që të gjithë janë në të vërtetë mëkatarë në brendësi. Manasi lejoi që kjo ligësi të dukej në jetën e tij. Por kjo ligësi është e pranishme. Të kesh prindërit e krishterë, të njohësh urdhërimet, të lexosh Biblën, nuk e ndryshon zemrën tënde mëkatore. Kjo është diçka që vetëm Perëndia mund ta bëjë dhe Manasi nuk kishte qëllim për t’ia kërkuar Atij.

VQP

Ai vazhdoi më keq, madje duke u marrë edhe me magji të zezë. Kishte shtriga të vërteta që mund të thoshin fjalë magjike, kishte fallxhorë dhe njerëz që përpiqeshin të flisnin me të vdekurit. Manasi i nxiti të gjitha këto, megjithëse ai e dinte që Perëndia u kishte thënë atyre: “sepse të gjithë ata që merren me këtë punë neveriten nga Zoti” (shiko Ligjin e Përtërirë 18:12). Manasi ishte shumë i padrejtë në mënyrën si ai sundonte. Ai i lejoi kriminelët të lroheshin dhe vrau njerëz të pafajshëm. Ai ishte me të vërtetë “aq i keq sa s’thuhej.” Ai ishte mbreti

më i keq i Judës.

Mësuesi: Lëreni librin mënjane.

Perëndia u neverit nga Manasi dhe ishte shumë i pakënaqur me njerëzit e Judës - Perëndia është shumë i shenjtë dhe shumë i mirë. Lexojmë në Bibël që Ai kurrë, kurrë nuk e miraton mëkatin. Ai duhet të dënojë të gjithë mëkatin dhe Manasi me siguri meritonte dënim të menjëhershëm. Por në mënyrë të sjellshme dhe të durueshme Perëndia i dha mbretit dhe popullit një paralajmërim.

Mësues: Demonstrro fshirjen e një ene me një copë.

“ Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit “Ja, unë do të sjell mbi Jeruzalemin dhe mbi Judën një fatkeqësi të tillë, sa që kushdo që ta dëgjojë do t'i tronditen veshët do ta pastrojë Jeruzalemin si pastrohet një pjatë’.” (2 Mbretërve 21:12-13). *(Mësues: Do të ishte mirë sikur ta bëje këtë gjë ndërsa u mëson këtë mësim.)* Perëndia akoma paralajmëron ato që i kundërvihen Atij dhe që ndjekin rrugët e tyre. Është shumë e rëndësishme t'u vëmë veshin ose t'u kushtojmë vëmendje paralajmërimeve të Perëndisë, që ne kemi në Bibël. Dëgjoni! “Fytyra e Zotit është kundër atyre që bëjnë të keqen” (1 Pjetrit 3:12). “Por ai që punon padrejtësisht do të marrë shpëtimin për gjëra të padrejta që ka bërë, dhe nuk do të ketë anësi për asnjë” (Kolosianëve 3:25). “Rrugat e të pabesëve të çon në shkatërrim” (Psalmi 1:6). Bibla e bën të qartë që ata që vazhdojnë t'i kundërvihen Perëndisë nuk do të jenë kurrë në Qiell me Perëndinë por do të dënohen përgjithnjë. A do t'i marrësh seriozisht këto paralajmërimet? A i mori Manasi dhe populli i Judës seriozisht këto paralajmërimet? Bibla na tregon saktësisht çfarë ndodhi. *(Lexo 2 Kronikave 33:10.)* “Zoti i foli Manasit dhe popullit të Tij, por ata nuk ia vunë veshin.” Çfarë u tha Perëndia nuk pati ndonjë ndryshim tek ta. Ata nuk i kushtuan vëmendje.

Piktura 4-3

Por Perëndia i kushtoi vëmendje Manasit dhe popullit. Si gjithmonë, Ai bëri atë që kishte premtuar. Ai e dërgoi ushtrinë e fuqishme Asiriane në Judë dhe shumë shpejt sulmoi Jeruzalemin. Qyteti i madh u fshi me të vërtetë si fshin një tas. Gjëra të çmuara prej ari dhe prej argjendi u vodhën, njerëzit u zunë rob. Mbreti Manas u kap si i burgosur, një çengel u vendos në hundën e tij dhe ai u mor si një skllav dhe u çua në Babiloni. Asirianët krenoheshin që e kishin zënë rob atë prandaj e tërhiqnin nëpër rrugët e Babilonisë ndërsa turmat talleshin dhe bërtisnin. Ai përfundoi në një burg të errët dhe të paretshëm. E gjitha kjo më kujton diçka në Bibël: “veprimi i të pabesëve është i dëmshëm” (Fjalët e Urta 13:15). Çdo njeri që fyen Perëndinë dhe i kundërvihet Atij do të vuajë shumë. Mund të mos i ndodhë menjëherë, por do t'i ndodhë, ashtu siç vuajti Manasi.

Piktura 4-4

Në burg Manasi kishte kohë për tu menduar. Perënditë që ai i kishte besuar e

kishin lënë në baltë atë. Ndoshta ai kujtonte se si babai i tij ishte përballur me një ushtri shumë më të madhe dhe kishte fituar. Pse? Manasi e dinte përgjigjen - Zoti, Perëndia i babait të tij, e kishte arritur fitoren.

Manasi mendoi për Perëndinë - Atë që mund të bëjë atë që Ai pëlqen. Ai kuptoi që ky Perëndi i madh ishte i pastër, i shenjtë dhe i mirë. Çdo mëkat nuk e kënaq Atë. Ai duhet t'i dënojë të gjitha mëkatet. Ai madje nuk duron që ta shikojë mëkatin. Çfarë Perëndie! Manasi mendoi për veten e tij gjithashtu . Ai e dinte që kishte qenë shumë, shumë i lig dhe që e meritonte gjithçka që kishte ndodhur. Ndoshta e ndiente që Perëndia nuk do të donte të merrej fare me të. Në fund të fundit ai kishte adhuruar perëndi të rreme dhe kishte nxitur mijëra të tjerë të bënin të njëjtën gjë. Ai kishte flijuar fëmijë, kishte shkuar te shtrigat dhe te fallxhorët. Ai nuk i kishte vënë veshin paralajmërimit të Perëndisë. Unë jam i sigurt që ai ka qarë kur mendonte për jetën e tij. Ai e dinte që ishte “aq i keq sa s’thuhet”. Sigurisht që ai nuk meritonte gjë tjetër përveç se dënimit nga Perëndia.

A je ndier ndonjëherë kështu? E ndien që je aq i keq sa Perëndia nuk merret me ty. Ke bërë shumë gjëra për të cilat të vjen turp. Ti e di që meriton dënimin e Perëndisë dhe, si Manasi, ty të vjen keq që ke shkatërruar jetën tënde. Nëse, në fund të takimit, dëshiron të flasësh me mua për të ardhur tek Perëndia për falje, do të më gjesh ... (cakto një vend të përshtatshëm). Unë do jem i lumtur të të tregoj nga Bibla se si Perëndia mund të të falë ty, s’ka rëndësi se sa i keq ke qenë.

VQP

Atje në burg Manasi foli me Perëndinë. Ai e dinte që në të kaluarën Perëndia i kishte falur njerëzit që kishin gabuar kundër Tij. Manasi i tha Perëndisë se i vinte keq dhe iu lut Perëndisë që ta falte. Tani dëgjo se çfarë ndodhi më pas. “Perëndia e dëgjoji lutjen e tij” (2 Kronikave 33:13). A nuk është e mrekullueshme? Perëndia nuk e trajtoi Manasin ashtu si e meritonte, po Ai e deshë këtë njeri dhe ia fali atij të gjitha gabimet që ai kishte bërë! Ndodhi ashtu siç profeti Isaia kishte shkruar. “I pabesi le ta lërë rrugën e tij dhe njeriu i padrejtë mendimet e tij, dhe le të kthehet tek Zoti që të ketë dhembshuri për të, tek Perëndia ynë që fal bujarisht” (Isaia 55:7). Me këto fjalë Perëndia premton që kur dikujt i vjen shumë keq dhe ndalon së ecuri në rrugët e tij apo të saj të gabuara dhe kthehet tek Perëndia, Perëndia nuk do ta trajtojë atë siç e meriton. Perëndia premton “të falë bujarisht”. Kjo do të thotë që Perëndia do të falë me gëzim të gjitha gabimet dhe atë gjë bëri dhe për Manasin!

VQP

Piktura 4-5

Por si ka mundësi? A nuk është e padrejtë? Le të bëjmë një listë të disa prej mëkateve të Manasit. (*Fëmijët thonë mëkatet e tij dhe mësuesi bën listë.*) Perëndia nuk mund të thotë, “Unë do t’i harroj të gjitha këto gjëra.” Jo, Ai është kaq i shenjtë dhe i mirë sa që Ai duhet të dënojë çdo mëkat. Qindra vjet më vonë Perëndia dërgoi Birin e Tij të vetëm në botë. Ai ishte shumë i mirë, por vdiq në kryq. Perëndia e dënoi Birin e Tij të vetëm për të gjitha mëkatet e Manasit, por jo vetëm për mëkatin e Manasit.

Ne lexojmë te Isaia, “dhe Zoti bëri që të bjerë mbi të (Zotin Jezus) paudhësia e ne të gjithëve” (Isaia 53:6). Kjo do të thotë që ti mund të bësh një listë të mëkateve të tua, s’ka rëndësi se çfarë ke bërë. Dhe nëse je i gatshëm të kthehesh nga rrugët dhe mendimet e tua të këqija dhe t’i besosh Zotit Jezus që të jetë Ai që mori dënimin që meritoje, edhe ti mund të falesh! Sigurisht që mund edhe të mos e shkruash listën, por të lutem mbaj mend që asnjë nuk është aq i keq sa të mos vijë tek Zoti Jezus. Dëgjo përsëri këto fjalë shumë të veçanta. “I pabesi le ta lërë rrugën e tij dhe njeriu i padrejtë mendimet e tij, dhe le të kthehet tek Zoti.” Ti duhet të kthehesh nga gjërat e gabuara në jetën tënde dhe të kthehesh tek Zoti, “që të ketë dhembshuri për të, tek Perëndia ynë që fal bujarisht” (Isaia 55:7). Perëndia do të ta mbajë fjalën e Tij, ashtu si Ai bëri me Manasin në atë burg të tmerrshëm.

Piktura 4-6

Perëndia u siguria që Manasi të lirohej gjithashtu nga burgu. Mbreti Asirian e lejoi atë të kthehej në Jeruzalem. Ishte emocionuese të ishte në “shtëpi” përsëri.

Çfarë do të prisje nga ai kur të kthehej në Jeruzalem? (*Lëri fëmijët të përgjigjen.*) Po, ai u përpoq të rregullonte ato që kishte bërë gabim. Ai vendosi t’i hiqte idhujt, altarët nga tempulli dhe t’i flakte nga qyteti. Kurrë më nuk u kërkoi këshillë shtrigave dhe fallxhorëve. Ai i urdhëroi njerëzit t’i shërbenin Perëndisë dhe dha një shembull të mirë duke shkuar vetë në Tempull. Sigurisht, që nuk do bënte gjithçka në mënyrë të drejt. Ai nuk mund t’i kthente ato njerëz që ishin vrarë. Ai nuk mund t’i ndryshonte me të vërtetë njerëzit që i kishte nxitur të adhuronin perëndi të rreme. Shumë prej tyre në fshehtësi dëshironin të vazhdonin t’i adhuronin ata. Kur e mbledh mendjen të ecësh kundër Perëndisë ti mund të shkaktosh dëmtime që nuk mund të rregullohen asnjëherë. Manasit iu desh ta pranonte këtë por ai ishte një person i ndryshëm dhe populli i tij mund të shikonte ndryshimin në jetën e tij.

Kjo do të ndodhë me ty gjithashtu. Nëse ti kthehesh te Perëndia, duke ditur që Biri i Tij vdiq për mëkatet e tua, Ai do të të bëjë edhe ty të ndryshëm gjithashtu. Lexojmë në Bibël, “prandaj nëse dikush është në Krishtin, ai është krijesë e re” (2 Korintasve 5:17). Ai i kthen ngacmuesit në njerëz të mirë dhe të sjellshëm. Ai i bën gënjeshtarët të ndershëm, Ai i ndihmon të droguarit të prishin zakonet. Çfarëdo që të kesh bërë, Perëndia mund të të ndryshojë ty ... Asnjë nuk është aq i keq!

Manasi e e vërtetoi këtë deri në fund të jetës së tij. Ndryshimi që ndodhi në burg në Babiloni zgjati. Manasi sundoi gjithsej për 55 vjet, më shumë se çdo mbret tjetër i Judës.

Jam i sigurt që Perëndia dëshiron që të gjithë të mësojmë nga Manasi që asnjë nuk është aq i keq sa që Perëndia nuk mund ta shpëtojë dot. Ndoshta ti ke një shok, ose dikë në familjen tënde, për të cilin ke menduar që nuk ke arsye për t’u lutur për t’u lutur. Mos u dorëzo. Perëndia e shpëtoi Manasin, Ai mund të shpëtojë shokun tënd, babain tënd, e motrën tënde.

VQP

VQSh

A je i/e lumtur që mësove se Perëndia mund të të shpëtojë edhe ty. Asnjë nuk e meriton faljen e Perëndisë, por pavarësisht se sa i keq ke qenë, Perëndia mund të të falë dhe të të ndryshojë. Vargu ynë Biblik na tregon se çfarë të bëjmë.

“I pabesi le ta lërë rrugën e tij dhe njeriu i padrejtë mendimet e tij, dhe le të kthehet tek Zoti që të ketë dhembshuri për të, tek Perëndia ynë që fal bujarisht” (Isaia 55:7).

VQP

Mësimi 5

Josia

Shkrimet për mësuesit

2 Kronikave 34 –35

2 Mbretërve 22 - 23:28

E Vërteta Qendrore:

Merreni Fjalën e Perëndisë seriozisht - ashtu siç bëri Josia.

Zbatimi

Për të shpëtuarit: Vepro duke u bindur ndaj atyre që lexon në Bibël.

Për të pashpëtuarit: Ki parasysh paralajmërimet e Perëndisë dhe bindu ftesës së Ungjillit.

Vargu Përmendësh

“Dhe bëhuni bërës të fjalës dhe jo vetëm dëgjues.” (Jakobi 1:22)

Skica e Mësimi

Fillimi:

Çfarë ligjesh do të bënit ju?

Zhvillimi i ngjarjeve

1. Josia është mbret në moshën tetë vjeçare. **VQP**
2. Ai kërkon Zotin.
3. Ai zbaton reformat.
4. Gjendet Libri i Ligjit.
5. Libri i Ligjit i lexohet Josias.
6. Mbreti është i trishtuar. **VQP**
7. Mbreti merr mesazh nga Huldah.
8. Mbreti dhe populli mblidhen në tempull.
9. Mbreti premtot t'i bindet Zotit. **VQSh**
10. Njerëzit premtojnë t'i binden Zotit. **VQP**
11. Mbreti vazhdon reformat e tij. **VQSh**
12. Josia paraqet Pashkën. **VQP**

Kulmi

Josia i plagosur në betejë.

Përfundimi

Joasi vdes dhe kombi vajton. **VQPSH**

Mësimi

Piktura 5-1

Nëse do të bëhesh mbret ose mbretëreshë, çfarë ligjesh do të bëje? (*Lëri fëmijët të përgjigjen.*) Është qejf të imagjinosh të jesh sundimtar por nuk do të ishte kaq qejf sikur të ndodhte me të vërtetë!

Nuk ishte shaka për Josian i cili u bë mbret i Judës kur ishte tetë vjeç. Sigurisht, ai kishte nevojë që njerëzit ta këshillonin dhe ta ndihmonin atë. Por kur ishte 16 vjeç ai bëri disa zgjedhje të rëndësishme. Bibla na tregon që ai nisi të kërkojë Perëndinë. Kjo është shumë e habitshme sepse babai i tij nuk kishte interes për

Perëndinë dhe

adhuronte idhujt. Nuk e dimë se si Josia i vogël mësoi për Perëndinë, por në një farë mënyre ai mësoi dhe Perëndia punoi në zemrën e tij, duke e bërë serioz për ta njohur vetë Perëndinë. Atë pak që ai dinte, e merrte seriozisht. Po ti? Ti di shumë më tepër se sa Josia. Çfarë di për mëkatën? Çfarë di për Jezus Krishtin? Çfarë di për shpëtimin? (*Lëri fëmijët t'u përgjigjen këtyre pyetjeve.*) E shikon, sa shumë di ti. Kjo ndryshon nga të diturit rreth shkencës, historisë, ose gjeografisë. Kur ti e njuh Biblën, e njuh mesazhin që Perëndia na ka dhënë. Duhet t'i bindemi mesazhit të Perëndisë sepse është mesazhi më i rëndësishëm që do të marrësh ndonjëherë. Sigurisht, ti nuk di gjithçka që është në Bibël, por di diçka nga ajo. Perëndia pret që ti t'i bindesh asaj që di. Josia dinte vetëm pak, por ai bindej. Ai i besoi Perëndisë dhe "bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit" (2 Kronikave 34:2). Kjo do të thotë që u bënë ndryshime të mëdha në vendin e tij. Idhujt duhet t'i hiqnin! Ai urdhëroi që ato të copëtoheshin në copa të vogla dhe të hidheshin në varret e atyre që ishin adhuruesit e idhujve.

Piktura 5-2

Ai urdhëroi riparimin e Tempullit. Burrat punonin shumë: disa pastronin, disa ndërtonin, disa restauronin. Ishte një zgjua aktiviteti. Hilkiahu, kryepriifti, ishte atje gjithashtu. Një ditë ai po rregullonte të ardhurat e projektit ndërtues kur zbuloi një dorëshkrim të vjetër në një qoshe të pisët të tempullit. Ai e nxori me kujdes dhe duhet të jetë tronditur me ngazëllim ndërsa lexonte. "Kam gjetur në shtëpinë e Zotit Librin e Ligjit", i tha Shafanit sekretarit të tij dhe ia dorëzoi atij.

Shafani e pa dhe e dinte që ishte ligji i Perëndisë. Ai nuk kishte parë më parë një kopje, dhe as nuk kishte mbajtur më parë në duart e tij një gjë të tillë. Mbreti duhet të marrë vesh për këtë zbulim të mrekullueshëm. Ai nxitoi për t'ia raportuar këtë mbretit. "Priifti Hilkiahu më dha një libër." Dhe ai nisi të lexojë me zë të lartë. Ai lexoi ligjet e Perëndisë. A njuh ti disa prej tyre? Ai, lexoi ndëshkimin që Perëndia kishte premtuar nëse ata s'do t'i bindeshin Atij.

Piktura 5-3

Mbreti nuk i kishte dëgjuar kurrë më parë t'i lexoheshin këto fjalë. Ai duhet të jetë dridhur. Ai qau e grisi rrobat për të treguar se sa i trishtuar ishte.

Megjithëse fjalët që po dëgjonte ishin shkruar 800 vjet më parë, fjalë që Perëndia ia kishte dhënë Moisiut, mbreti e dinte se ato ishin fjalët e Perëndisë, të cilat janë gjithnjë të vërteta. Ai e dinte se duhet të vepronte. A reagon ti kështu ndaj Biblës? Vërtet është një libër i lashtë, sepse është shkruar shumë kohë më parë, por është i vërtetë, pasi të gjitha fjalët janë fjalë të Perëndisë e janë gjithnjë të vërteta. Ne lexojmë që "I gjithë Shkrimi është i frymëzuar nga Perëndia" (2 Timoteut 3:16).

Të gjitha fjalët në Bibël janë fjalët e Perëndisë, pra janë të gjitha të vërteta. A i merr ti paralajmërimet aq seriozisht sa i mori Josia? Dëgjoje këtë! “Ai që beson në të nuk dënohet, por ai që nuk beson tashmë është dënuar” (Gjoni 3:18).

Ky paralajmërim është nga Perëndia për ata që nuk e besojnë Jezus Krishtin si Zot dhe Shpëtimtar. Ai thotë që je i dënuar tashmë. Ta zëmë se një kriminel është në gjykatë dhe gjykatësi i jep dënimin me vdekje. Vendimi nuk do të zbatohet për një ose dy muaj, por krimineli është dënuar tashmë. Është e njëjta gjë me ata që nuk janë të krishterë. Ata janë “të dënuar tashmë”. Perëndia thotë që ata do të dënohen në jetë të jetëve për mëkatet e tyre dhe kjo do të ndodhë pasi ata të vdesin. Ti duhet ta marrësh Fjalën e Tij seriozisht. Mos e merr me të qeshur. Mos e hiq nga mendja. Dëgjo, mendo dhe beso Zotin Jezus si Zotin dhe Shpëtimtarin tënd. Ndoshta ti e kupton që mund ta bësh këtë që tani. Dëshiron të dish se si të shpëtohesh? Unë do të jem e/i lumtur të ta tregoj ty nga Bibla. Pas klubit, eja tek unë, unë do jem ... (*çakto vendin*) Perëndia dëshiron që ti ta marrësh Fjalën e Tij në zemër, ashtu siç bëri Josia.

Mbreti u kthye tek Hilkiahu dhe te katër burrat e tjerë dhe u tha (*lexoni 2 Kronikave 34:21*), “Shkoni të konsultoheni me Zotin për mua dhe për ata që kanë mbetur në Izrael dhe në Judë, lidhur me fjalët e Librit që u gjet; I madh, pra, është zemërimi i Zotit që ra mbi ne, sepse etërit tanë nuk kanë ndjekur fjalën e Zotit, duke vepruar plotësisht sipas asaj që është shkruar në këtë libër.”

Prifti dhe të tjerët nxituan tek ajo që foli për Perëndinë. Ishte një grua që quhej Huldah, një profeteshë, pra një grua që ishte zëdhënësja e Perëndisë. Ajo u tregoi atyre përgjigjen e Zotit. “Kështu thotë Zoti. Të gjithë mallkimet që keni dëgjuar do të ndodhin, sepse njerëzit e Izraelit dhe të Judës janë kthyer kundra Meje tek perëndi të tjerë. Thuaji mbretit që për shkak se atij i ka ardhur me të vërtetë keq kur dëgjoji Librin e Ligjit, dënimi nuk do të vijë gjatë mbretërimit të tij.”

Të ngarkuarit me këtë detyrë e çuan përgjigjen tek mbreti. Ishte lajm i mirë dhe lajm i keq, apo jo?

Piktura 5-4

Mbreti duhet të ketë shpresuar që kur populli të dëgjonte fjalën e Perëndisë, ata do të ndryshonin gjithashtu rrugët e tyre. Ai thirri një mbledhje të madhe njerëzish në Jeruzalem. Ai lexoi nga libri që ishte gjetur në tempull. Njerëzit nuk kishin dëgjuar më parë. Atëherë mbreti qëndroi në një nga shtyllat në e tempullit dhe bëri një premtim solemn që ai do të ndiqte Zotin dhe do të ruante urdhërimet e Tij me

gjithë zemrën e tij. Fjala e Perëndisë shkaktoi ndryshim në zemrën e tij. Fjala e Perëndisë shkaktoi ndryshim në jetën e Josias. Duhet të jetë e njëjta gjë për ty dhe për mua gjithashtu. Bibla është mesazhi i Perëndisë dhe është shumë gabim që të mos i kushtojmë vëmendje asaj. Mendo sikur shoku yt të të thotë “Do të të jap më shumë detyra shtëpie çdo mbrëmje këtë javë.” Ti nuk i kushton vëmendje, por nëse drejtori të thotë ato fjalë do të ndryshonte puna. Ndryshimi vjen nga personi që thotë fjalët. Perëndia, Perëndia i madh, i fuqishëm dhe i shenjtë i ka thënë fjalët në Bibël. Duhet t’i lexojmë ato, t’u besojmë dhe t’u bindemi atyre. Nëse je i krishterë, a e lexon Biblën? A të shkakton ndryshim në jetën tënde? Sigurisht që duhet.

VQSh

Josia dëshironte që Fjala e Perëndisë të shkaktonte ndryshim në jetët e njerëzve që ishin mbledhur në Tempull. Ai i bëri ata të gjithë të premtuin që do t’i shërbenin Zotit. Vërtet, ata premtuan por ne e dimë që shumë prej tyre nuk e kishin me gjithë mend. Ata u bindeshin ligjeve të mbretit për të adhuruar Perëndinë, por në zemrat e tyre ata nuk e donin dhe nuk i bindeshin Perëndisë. (Ne e dimë këtë nga shkrimet e para të Jeremias, p.sh. Jeremia 3.) Leximi i ligjit nuk kishte shumë kuptim për ta. Ja pse pas vdekjes së Josias, ata u zunë rob dhe u morën si skllëvër.

Perëndia nuk dëshiron që të jesh një që vetëm dëgjon fjalën e Tij. Ai thotë tek Jakobi 1:22, “Bëhuni bërës të fjalës dhe jo vetëm dëgjues.” Do të ishte e çuditshme nëse ke një fytyrë të pisët, shikohesh në pasqyrë dhe thua, “Oh, fytyra ime është e pisët!” E largon pasqyrën dhe ikën në shkollë. Shikimi në pasqyrë nuk pati ndonjë ndryshim tek ty. Ti ke nevojë të bësh diçka për fytyrën tënde të pisët. Është ashtu siç ndodh kur dëgjon nga Bibla ato çfarë të mësohen. Ti e di se çfarë duhet të bësh. Është budallallëk ose gjë pa mend të mos e bësh.

VQP

Mbreti Josia ishte bërës. Ai ishte madje më shumë i vendosur të hiqte dorë nga çdo gjë tjetër që kishte të bënte me adhurimin e perëndive të tjera. Kishte stalla pranë tempullit në të cilat mbaheshin kuaj të bukur që njëri nga mbretërit ia kishte dhënë perëndisë diell. Mbreti Josia i largoi kuajt dhe dogji koçitë. Ai i prishi shtëpitë e magjistarëve me qëllim që asnjëri të mos konsultohet më me to. Ai u përpoq të siguronte që të gjitha vendet ku perënditë e tjera adhuroheshin, mos të përdoreshin kurrë më. Pse i bëri ai këto gjëra? Ai po i bindej Fjalës së Perëndisë.

Mësues: Vendosi Pikturat mënjanë. Trego diagramën.

Nëse ti je i krishterë, një ide e mirë është të shkruash çfarë duhet të bësh për diçka që ti lexon në Bibël. Ne kemi një diagramë të vogël këtu, të cilën ti mund ta përdorësh. Ti i shkruan në Bibël vargjet që lexon, më pas shkruan veprimin që do të marrësh. Për shembull, lexon Kolosianëve 3:22-24 në kohën tënde të qetë. (Mësues: lexoi këto vargje me zë të lartë.) Çfarë veprimi duhet të marrësh për t'iu bindur Fjalës së Perëndisë? (*Lëri fëmijët të sugjerojnë.*) Ti mund të marrësh një nga këto diagrame në shtëpi dhe ta përdorësh në kohën tënde të qetë. Josia duhet të ketë pasur një listë të gjatë në “kolonën e veprimit”, apo jo?

Piktura 5-5

Një veprim tjetër që mori mbreti ishte të niste të festonte Pashkën përsëri. Ai i udhëhoqi njerëzit për të kujtuar se si Perëndia i kishte shpëtuar paraardhësit e tyre nga Egjipti. Ata u kujtuan se si ishin shpëtuar nga vizita e engjëllit të vdekjes sepse gjaku i qengjit ishte spërkatur në pragjet e dyerve. Perëndia kishte shkruar në Librin e Tij që Pashka duhej të kujtohej. Ai kishte shkruar se si duhej kujtuar.

Josia e bëri atë, ashtu siç ishte shkruar. Ti ke më shumë se Josia; ai kishte pesë librat e parë të Biblës, ne kemi të gjithë 66 librat! Në Dhjatën e Re lexojmë që Jezus Krishti është qengji i Pashkës sonë (1 Korintasve 5:7). Ai dha gjakun e Tij për të na shpëtuar nga dënimi i përjetshëm. Nëse ti i beson Atij si Shpëtimtarin tënd, atëherë gjaku i Tij të mban të sigurt nga dënimi i Perëndisë që ti e meriton. Perëndia ka thënë shumë kohë më parë, dhe është akoma e vërtetë! “kur unë të shoh gjakun do të kaloj tutje” (Eksodi 12:13). A e ke marrë seriozisht këtë? A i ke besuar Zotit Jezus “me gjithë zemrën tënde”. Kur ta bësh këtë, atëherë Perëndia do të të ndihmojë të kuptosh Fjalën e Tij dhe t'i bindesh asaj. Ai e ndihmoi Josian në shumë mënyra.

Piktura 5-6

Por Josia nuk ishte i përsosur. Ai bënte gabime, ashtu siç bëjmë edhe ne. Ai mësoi që mbreti i Egjiptit po shkonte në luftë. Shumë shpejt Josia vendosi të luftonte kundër tij. Unë nuk mendoj që ai e pyeti Zotin se çfarë duhet të bënte. Mbreti i Egjiptit i dërgoi Josias një mesazh, “unë nuk kam ardhur kundër teje por kundër Asirianëve. Perëndia më ka urdhëruar të shpejtohem; mos e kundërshto, pra, Perëndinë që është me mua.” Por Josia e kishte mbledhur mendjen për të luftuar. Ai vendosi të maskohej para se sa të shkonte në betejë, ai shkoi në luftë dhe dukej si një ushtar i zakonshëm. Fatkeqësia e goditi kur shigjeta e një harkëtarit e goditi atë.

“Më largoni që këtej, sepse jam plagosur rëndë,” rënkoj ai. Shërbëtorët e tij e hoqën nga qerrja e tij, e vunë në një qerre tjetër dhe u nisën për në Jeruzalem ku vdiq.

Popullit të Jeruzalemit iu thye zemra. Josia kishte qenë një mbret i mirë. Ai kishte jetuar sipas Fjalës së Perëndisë. Profeti Jeremia shkroi disa këngë hidhërimi për Josian, ato janë në Bibël; në librin që quhet Vajtimet.

A jeton sipas Fjalës së Perëndisë? Nëse ti e do Zotin Jezus, kërkoji Atij ndihmë që të jesh “bërës” dhe jo vetëm një “dëgjues”.

Nëse nuk je i krishterë, nuk e ke marrë Fjalën e Perëndisë seriozisht. Ti i ke dëgjuar tashmë këto fjalë: “Ai që beson në Të nuk dënohet, por ai që nuk beson tashmë është dënuar” (Gjoni 3:18). Nuk do ta dëgjosh Perëndinë dhe nuk do t'i besosh Atij sot? Kërkoji Zotit Jezus tani të heqë mëkatet e tua dhe të jetë Zoti dhe Shpëtimtari yt.

VQShP

Tabelat e vargjeve përmendësh

(Mësimi 1)

'Mos ki frikë, sepse unë jam me ty, mos e humb, sepse unë jam Perëndia yt.

Unë të forcoj dhe njëkohësisht të ndihmoj...'

Isaia 41:10a

B.U.F.Sh © 2008

**Zoti është për mua;
unë nuk do të kem
fare frikë;
çfarë mund të më
bëjë njeriu?**

Psalmi 118:6

B.U.F.Sh © 2008

'Mos ki frikë, sepse unë jam me ty, mos e humb, sepse unë jam Perëndia yt.

Unë të forcoj dhe njëkohësisht të ndihmoj...'

Isaia 41:10a

B.U.F.Sh © 2008

**Zoti është për mua;
unë nuk do të kem
fare frikë;
çfarë mund të më
bëjë njeriu?**

Psalmi 118:6

B.U.F.Sh © 2008

'Mos ki frikë, sepse unë jam me ty, mos e humb, sepse unë jam Perëndia yt.

Unë të forcoj dhe njëkohësisht të ndihmoj...'

Isaia 41:10a

B.U.F.Sh © 2008

**Zoti është për mua;
unë nuk do të kem
fare frikë;
çfarë mund të më
bëjë njeriu?**

Psalmi 118:6

B.U.F.Sh © 2008

Diagrama e leximit të Biblës

(Mësimi 5)

Leximi i Biblës	Lista e Veprimit

Leximi i Biblës	Lista e Veprimit

Prite dhe mbaje në Biblën tënde

Përmbledhje e Hapave për Këshillimin e Fëmijës që Dëshiron të Vijë tek Krishti

Sigurohu që fëmija të kuptojë për Perëndinë
Kush është Perëndia?
Perëndia na krijoi ne. Ai flet me ne nëpërmjet Biblës.
Perëndia është i shenjtë dhe i pastër. Ai na do.

Mëkatin
Çfarë është mëkati?
Mëkati është mosbindje e urdhërimeve të Perëndisë. Është kundra
Perëndisë.
Flit për mëkate të veçanta.
Fëmija është mëkatar.
Mëkati meriton dënimin.

Shpëtimtarin
Kush është i vetmi që mund të të heqë mëkatin?

Perëndia Biri vdiq në kryq për mëkatarët.
Zoti Jezus u ngrit përsëri nga të vdekurit.
Ai është Zoti i të gjithëve.

Shpjego se si të shpëtohesh
Shpjego se çfarë do Zoti që ne të bëjmë, dhe çfarë do të bënte Ai.
Përdor një varg Biblik (Gjoni 1:12; 3:16; 6:37; Vep e Apostujve 16:31;
Romakët 6:23 ose 10:13).
Çfarë do Zoti që ne të bëjmë?
Çfarë do të bënte Zoti?
Paralajmëro për vështirësi
Pyet: "A dëshiron t'i besosh Krishtit apo do të presësh?"
Inkurajoje fëmijën të lutet me zë (nëse është gati).

Flit për sigurinë e shpëtimit
Shko përsëri në vargun Biblik që përdore.
Flit për një jetë të ndryshuar.
Tregoji çfarë mund të di personi që beson me të vërtetë Krishtin.

Jepu (më vonë) disa këshilla për jetën e krishterë
Lexo dhe bindju Biblës.
Bisedo me Perëndinë, Atin tuaj Qiellor.
Tregoj tu të tjerëve çfarë ka bërë Zoti për ju.
Kërkoji Perëndisë të të falë kur mëkaton.